No. 2476 Zaterdag 4 Juli 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. I. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Een Actueel onderwerp

De wijze van samenstelling van den Kolonialen Raad.

Een ieder die meevoelt met het leven in dit gebiedsdeel, kan het niet koud laten, hoe wij bestuurd worden en allerminst hoe de samenstelling is van het College, dat wij thans Koloniale Raad noemen.

Over die samenstelling is al net zoo lang critiek uitgeoefend, als het lichaam bestaat, en bij een herziening van het regeeringsreglement maakt dit dan ook niet alleen een der voornaamste, maar zeker ook een der moeilijkste punten uit.

Zijn we goed ingelicht, dan is dit wel juist de hindernis, welke zoolang (meer dan 10 jaren) het herziene regeerings reglement tegenhield. Maar thans heeft de Minister aan de Kamerleden beloofd, dat het dit jaar aan de Staten zal worden voorgelegd.

Vandaar dat de Hr. Eskes bij de laatste begrootingsbehandeling sprak over een „actueel onderwerp."

Het is, dunkt ons niet zonder belang, hier te publiceeren, wat er over dat onderwerp op Curaçao al zoo gezegd is, want zooals ik reeds zeide meer dan 10 jaren is men met dit onderwerp bezig.

We willen echter beginnen in omgekeerde orde en laten vandaag hieronder volgen de rede van den Hr Eskes, gehouden bij de algemeene beraadslagingen over de begrooting 1932.

De Hr. Eskes sprak:

Zooals ik straks aanhaalde, meende de Heer Fock er in verband met het budgetrecht van den Kolonialen Raad op te moeten wijzen, dat de leden van den Kolonialen Raad benoemd worden door de Kroon en niet door de ingezetenen, waarmede hij blijkbaar te kennen wilde geven, dat daardoor de leden van den Kolonialen Raad niet zoo onafhankelijk tegenover het Bestuur staan als in geval van verkiezing door de ingezetenen.

Ik kan de wijze van samenstelling van den Raad als geregeld in het Regeeringsreglement niet bewonderen, maar geloof toch niet, dat een gekozen vertegenwoordigend lichaam in het algemeen onafhankelijker tegenover het Bestuur zou staan. In een betrekkelijk kleine samenleving als wij hier hebben hangt in dezen bijna alles af van de persoonlijkheid van hen, die zitting hebben. Zijn zij mannen van karakter, dan zullen zij voor hun meening uit durven komen, ook al is deze aan het Bestuur niet welgevallig en zullen zij zich niet laten weerhouden door de vrees straks niet herbenoemd te worden.

Ik geef toe, dat het uitkomen voor eigen meening in geval van een sterk persoonlijk regime, vooral voor ambtenaren in den Raad, wel eens moeilijkheden zou kunnen opleveren, doch dit bezwaar blijft in meer of minder mate bestaan, wanneer de leden gekozen worden door de kiezers.

Het is mij niet bekend, dat personen, ter benoeming voorgedragen door den Raad, niet benoemd zijn, omdat zij door het Bestuur niet voldoende meegaand geacht werden. Wij mogen aannemen, dat het Bestuur van Curaçao té hoog staat om dié reden tegen de benoeming van dergelijke leden te adviseeren. Wél is het voorgekomen, dat benoeming door de Kroon, buiten voordracht van den Raad om, leden in den Raad hebben gebracht, niet gewend hun meening tegenover het Bestuur onder stoelen of banken te steken.

Of het beter zou zijn vertegenwoordigers te doen verkiezen?

Er zijn zeker gewichtige bezwaren aan verbonden!

Het best zou wellicht nog zijn, een deel der leden te doen kiezen door de kiezers, en een deel te doen benoemen door de Kroon. Aan de methode van verkiezing blijft het bezwaar verbonden te bepalen, wie kiezers zullen zijn en hoe te handelen ten aanzien van de bewoners van de eilanden buiten Curaçao, die toch zeker ook kiesrecht behooren te hebben, terwijl het voor gekozenen dier eilanden practisch ondoenlijk zal zijn de vergaderingen van den Kolonialen Raad bij te wonen.

Nu de herziening van het Regeeringsreglement en de wijze van samenstelling van den Kolonialen Raad binnenkort in behandeling komt, is het wel interessant na te gaan hoe de huidige regeling is ontstaan en het is de moeite waard bij Mr. Dr. H. W. C. Bordewijk „Ontstaan en Ontwikkeling van het Staatsrecht van Curaçao" de geschiedenis daarvan te lezen.

Het zij mij veroorloofd in verband met de actualiteit van het onderwerp daarvan een kort relaas te geven.

De Koloniale Raad had in 1862 in een advies aan den Minister van Koloniën zich zeer krachtig tegen het vertegenwoordigend stelsel verzet. Het heette, dat er in het heden en in een lang verschiet in de toekomst van volksgeest, vaderlandsgezindheid en kennis der algemeene belangen niets was te wachten. Het Nederlandsche element was klein en het minst door de fortuin begunstigd. Kortom de bevolking was niet rijp voor dergelijke instellingen en er zou gegronde vrees bestaan „dat een kiesstelsel hier, wel verre van de rust en goeden volksgeest te bevorderen, eer leiden zou om onrust en tweespalt te wekken."

De Gouverneur schreef naar aanleiding van dit advies van den Kolonialen Raad.

„Hetgeen door den Kolonialen Raad „betoogd wordt met betrekking tot de „onrijpheid der bevolking tot zelfre„geling is volkomen waar. Ik ben „het met den Raad eens, dat bij de „bevolking in het algemeen geen ver„langen bestaat naar aandeel in het „Bestuur; wel zijn er enkelen door „wie dit verlangd wordt, maar uit de „begeerte tot voldoening aan eigen „eerzucht en niet uit oprechten wensch „om de belangen van het algemeen „te bevorderen."

Ook de Gouverneur was overtuigd, dat een rechtstreeksche verkiezing op groote schade en nadeel voor de kolonie zou uitloopen.

De Tweede Kamer voelde wél voor verkiezingen en schreef in het Voorloopig Verslag o.a.

„Over het algemeen heeft men steeds „van de beschaving en stemming der „blanke ingezetenen van Curaçao gun„stige indrukken ontvangen. Het meest „invloedrijke en gegoede deel dier in„gezetenen bezit, naar men meent, wel „zekere levendigheid van aard, maar „heeft zich altijd door neiging tot orde „en rust onderscheiden en bezit bij zijn „overige deugden gehechtheid aan het „Moederland en aan het hoekje „gronds, sedert eeuwen door hun va„deren bewoond."

Na bestrijding van den Minister gaf de Kamer toe en schreef in het Eindverslag:

„Ten aanzien van dit wetsontwerp „heerschte bij vernieuwde overweging „in de afdeelingen schier volkomen „eenstemmigheid in de goedkeuring „van hetgeen door de Regeering wordt „voorgesteld. Op de zoowel door haar „gegeven, als door eigen onderzoek „bekomen inlichtingen, kon men niet „anders dan toegeven, dat deze kolo„nie, samengesteld gelijk zij is uit „een getal eilandjes verspreid in „zeeën die niet altijd een even „veilig vaarwater aanbieden — „waarvan de helft zelfs op zeer „aanzienlijken afstand van de hoofd„plaats ligt, en van regelmatige ge„meenschap daarmede is uitgesloten, „— met belangen die geen andere „punten van aanraking en overeen„komst leveren dan de *behoefte aan* „*subsidie* van den moederstaat, met „eigene, elkaar geheel vreemde, en „wat Curaçao betreft bovendien nog „uit verschillende nationaliteiten be„staande bevolking, eigenlijk alle ge„gevens mist voor een behoorlijk sa„menstellen en met eenige redelijke „kans van goeden uitslag in het leven „te roepen vertegenwoordiging. Gaarne „houdt men zich overtuigd van de „goede gezindheid der ingezetenen, „maar daarmede zijn toch niet alle „voorwaarden verkregen voor een „vruchtbaar politiek leven, als van „eene aan doel en bestemming te „beantwoorden vertegenwoordiging. „Laat zich voor *Curaçao* reeds bij het „uiterst gering getal stemgerechtigden, „dat zelfs met den zeer lagen cen„sus van f 20,— te vinden zou zijn, „vooralsnog geen bruikbaar stelsel van „verkiezing denken, hoeveel te min„der voor de overige eilanden? En „zonder onbillijke achterstelling zou„den deze toch niet uitgesloten kun„nen blijven. vooral ook omdat hun „belangen in het vertegenwoordigend „lichaam behandeld en geregeld zou„den moeten worden. Aan eene ver„tegenwoordiging met een zuiver mu„nicipaal karakter bestaat ook geen „behoefte. Zoodanige instelling zou „allen grond missen en inderdaad den „schijn eener vertooning hebben, of „voor noodelooze toegeeflijkheid aan „den wensch van enkele invloedrijke „familiën, zooals in de Memorie van „Toelichting te regt aangemerkt wordt, „moeten doorgaan.— Eene en andere „beschouwing leidt alzoo tot de uit„komst, dat er vooralsnog aan geene „andere regeling dan de voorgestelde „te denken valt".

Men ziet, dat verschillende argumenten uit 1862 ook thans nog kunnen worden aangevoerd al zijn er gelukkig nu velen, die meer dan f 20,— belasting per jaar betalen. Ook is er, getuige ook weer deze vergadering, toenemende belangstelling voor de publieke zaak.

Zeker is er geen behoefte aan subsidie van den „Moederstaat", om in den stijl van 1864 te blijven, in dien zin, dat men hier verlangen zou naar subsidie. Wel krijg ik den indruk, dat het Nederlandsche element nog altijd het minst door de fortuin begunstigd is.

De Heer Fock heeft van den Minister van Koloniën verlangd, dat de wijziging van het Regeeringsreglement binnen een jaar bij de Staten-Generaal zou worden ingediend; met groote belangstelling maar ook met groote scepsis zien vele op Curaçao het ontwerp tegemoet.

Zitting van den Kolonialen Raad op Maandag 29 Juni.

De belastingen en de Suppletoire Begrooting.

Het zal wel een zeldzaamheid geweest zijn in de Parlementaire geschiedenis van dit gewest, dat er op één avond drie vergaderingen gehouden werden. Dit gebeurde Maandagavond doordat twee stemmingen staakten, waardoor volgens reglement de zittingen werden gesloten om direct daarna weer in een nieuwe vergadering te worden geopend.

Na voorlezing der ingekomen stukken, werd de nieuwe districtsverdeeling (waardoor het stadsdistrict iets vergroot wordt,) aangenomen en de wijziging in de telegraaf en telefoonverordening, waarna in behandeling kwam de Verordening tot wijziging van de *gedistilleerdverordening* 1908.

De voorgestelde wijziging was, om de belastingen op het gedistilleerd te verhoogen van honderd twintig op tweehonderd. Volgens de verordening zou deze belasting intreden op 1 Juli 1931. Maar waarschijnlijk naar aanleiding van het wegslepen in de laatste dagen van het gedistilleerd uit de deposito's, waardoor naar men zegt, de groothandel nog voor drie ton aan de fiscus heeft kunnen ontrekken, werd door de afgevaardigde van het Bestuur, de administrateur van financien voorgesteld om deze verordening terugwerkende kracht te geven tot 24 Juni 1931. Als woordvoerder der tegenstanders tegen deze terugwerkende kracht, trad op den Hr. J. Cohen Henriquez, die tegen invoering was op 24 Juni, zooals de Hr. administrateur van Financien had voorgesteld.

De Hr. Eskes is tegen belastingen en voelt veel meer voor bezuinigingen, en oefende critiek uit op het gebruik wat er gemaakt was van de voorkennis dezer belastingen, waardoor aan enkelen eenige tonnen gouds in de zak gespeeld was. Daartegenover zeide de Hr. Henriquez, dat er van wege de groote doorvoerhandel immer hier een groote voorraad aanwezig was. Deze Spr. is echter tegen terugwerkende kracht. De Hr. Eskes vindt echter deze terugwerkende kracht een handige oplossing van het Bestuur. Deze Spr. wees er ook nog eens op, dat de Raad herhaaldelijk gewaarschuwd had, om met groote omzichtigheid te werk te gaan. Op de politie is naar zijn meening steeds nog niet genoeg bezuinigd, vooral dringt Spr. aan op een ander hoofd, Spr. wil iemand met zin voor economie en ervaring op politioneel gebied. Ook klaagt deze Spr. over de slechte geest die er is in het huidige politiecorps. We moeten niet de inkomsten verhoogen, maar het Bestuur dwingen zuinig te zijn. Blijkt dan later, dat er verhoogingen noodig zijn, om onze schuld af te lossen, dan zal Spr. daartegen geen bezwaren hebben.

De Administrateur van Financiën, dringt nogmaals aan op de terugwerkende kracht der verordening. Maar de Hr. de Lannoy protesteert er tegen en noodigt ook zijn mede leden uit zulks te doen.

Bij stemming wordt artikel 1 aangenomen. Bij stemming over art 2. de invoering op 24 Juni, staken de stemmen.

Volgens het reglement was dus voor de behandeling hiervan een nieuwe zitting noodig, die na het middernachtelijk uur zou worden gehouden.

Hierna kwam ter tafel, de verordening tot wijziging en aanvulling van de I, U. en D. verordening 1908. waarbij de belasting op bier verhoogd wordt van f. 20 op f 40 de H. L. de sigaretten van 20 cts op 60. cts de 100 stuks. en wijn van f 40. op f. 80 de H. L.

De Hr. J. Cohen Henriquez stelde op deze verordening een amendement voor om de sigaretten te brengen op 40. cts.

De afgevaardigde van het Bestuur, zegt echter dat hij aan 60 cts moet vasthouden: en op een vraag van de Voorzitter of ook hier de bedoeling is om deze verordening terugwerkende kracht te geven, antwoordt de Hr. Schotborgh, dat dit niet het geval is.

De Hr Henriquez, meent dat het verschil in opbrengst van 60 op 40 cts, voor de fiscus een verschil zal uitmaken van fl. 80.000: maar dat ook de opbrengst der accijns hooger zijn zal, dan het Bestuur wel verwacht. Daarom blijft deze Spr. bij zijn amendement om de invoerrechten der sigaretten te brengen op 40 ct.

De Hr. de Lannoy houdt een zeer geestige rede op de wijn tot ondersteuning van zijn voorstel om deze drank niet hooger te belasten. De Hr Henriquez is echter door de Hr. de Lannoy niet overtuigd.

De Hr. Eskes heeft bij deze verhooging dezelfde bezwaren als bij de behandeling der vorige verordening.

Het amendement Henriquez in stemming gebracht wordt met algemeene stemmen aangenomen.

De afgevaardigde van het Bestuur de Hr. Schotborgh zegt, dat er voor het Bestuur nu twee wegen open staan: óf 1° aan deze verordening terugwerkende kracht te geven, of 2° dat de Raad nu toezeggingen doet van verder te gaan, wanneer met October blijken mocht, dat de opbrengst niet voldoende is.

De Hr. Henriquez ziet echter de bezwaren van het Bestuur niet in. De Hr. Eskes meent dat nog 1 noch 2 juist is.

Terugwerkende kracht vindt hij wel wat tegen de billijkheid Maar nu echter de tonnen gelds voor 't bestuur bestemd in de zakken van enkele importeurs gekomen is, is hij of voor 't verwerpen der belastingen, of vóór terugwerkende kracht, maar hij wil zich niet binden voor de toekomst.

De voorzitter brengt hierna het voorstel de Lannoy in stemming, wat met 8 tegen 4 stemmen wordt aangenomen.

Thans komt in stemming het voorstel van het Bestuur om aan het artikel terugwerkende kracht te geven.

De Heer Henriquez stelt hierop een amendement in waardoor de terugwerkende kracht vervalt. Dit wordt aangenomen met 7—5 stemmen.

Hierna komt het geheel ontwerp in stemming, wat ook met hetzelfde stemmen aantal wordt aangenomen.

Bier wordt dus belast van f 20 op f 40 de H. L. en sigaretten van 20 cts op 40 cts de 100 stuks.

De behandeling der Begrooting.

De Hr. Schotborgh, afgevaardigde van het Bestuur, begon met erop te wijzen, dat het Bestuur de Raad gewaarschuwd had tegen een te groot pessimisme. Onmogelijk is het ook in het jaar 1931 zoo te bezuinigen als met de begrooting 1932 geschied is, omdat het Bestuur thans nog verplichtingen heeft, b.v. tegenover contractarbeiders, politie, enz. Zonder verhoogde belastingen is het daarom onmogelijk, de begrooting thans sluitend te maken.

Verder deelde deze Spr. nog mede, dat het salaris der Methodisten- en-Anglicaansche godsdienstleeraren op de Bovenwinden verhoogd is; dat het artikel voor de landbouwkundige op die eilanden is teruggenomen, en dat de gevraagde staat der woningen aan de Raad is overgelegd.

Wat dit laatste betreft zegt echter de voorzitter, dat nooit iets daaromtrent door den Raad ontvangen is, doch na eenige discussie blijkt dat er een misverstand geweest is en de Hr. J. Cohen Henriquez het wel ontvangen heeft.

De afgevaardigde van het Bestuur de Procureur Generaal heeft in de laatste tijd steeds veel werk in het beantwoorden, weerleggen en bestrijden van den Hr. Eskes, die het niet vinden kan met de huidige politie en in 't bijzonder de chef.

Op de Politie aldus de P. G. is zooveel mogelijk bezuinigd. Dat de politie zoo duur is, daaraan heeft ook de Raad zelf schuld. die inder tijd gevraagd heeft om burgerpolitie, thans moeten veel menschen weggestuurd worden en dit en het reorganiseeren kost veel geld.

In de aantasting van het beleid van den Chef, voelt de Heer van Dijk ook zich zelf aangetast. Ook deelt het Bestuur niet de meening van den Hr Eskes, dat de geest onder het politiekorps niet goed zou zijn, alleen wil Spr. hierbij opmerken, dat het dikwijls gebeurt, dat uitgezonden menschen hier komen in de meening, het land te redden, en dan na hun ontgoocheling zoeken ze de fouten bij anderen. Ook protesteert Spr. tegen de bewering van den Hr. Eskes, dat menschen die bij de chefs met klachten kwamen omtrent politie ambtenaren niet zouden gehoord worden. Wat de verhooging der maximum snelheid betreft kon de P. G. ook niet met de Hr Eskes meegaan, omdat de menschen hier nog niet voldoende zijn opgevoed in de verkeersregelen

Tenslotte vestigde deze Spr. er nog de aandacht op, dat de overplaatsing van het Waterfort niet ten laste komt van de politie, maar ten laste van de post Bouwfonds.

De Hr. Gravenstein gaf hierna nog als afgevaardigde van het Bestuur eenige verklaringen van de opknap beurten, waar de Raad overgesproken had.

De Hr. Eskes diende hierop den P. G. van antwoord. Welsprekendheid aldus deze Spr. kan nooit het gebrek aan argumenten goed maken. De dure politie komt niet van de Raad maar van het Bestuur, dat zelf gezegd heeft, dat de militaire politie moest vervangen worden, omdat hun opleiding niet voldoende was. Spr. gaat hierop verder in, critiseert scherp de commissie Hoorweg en besluit weder als een Cato met het „ceterum censeo" voor de zooveelste maal hebben deskundigen Curaçao in de steek gelaten.

Verder zegt deze Spr. ook nog, dat de Raad de plicht heeft te waken tegen een niet goed gebruik van de belastingpenningen der burgers, daarom dringt Spr aan op bezuiniging. Wat Spr. gezegd heeft over de politiechef is niet tegen den procureur maar tegen het plaatselijk hoofd der politie.

Wat de maximum snelheid betreft, meent Spr. dat beperking daarvan, goed is op de slechte wegen, maar nu er een goede weg is om het Schottegat, acht Spr. dat daar niet noodig.

Spr. wenscht wel eens van de P. G. een opgave van het percentage der ongelukken, waarover deze gemachtigde van het Bestuur gesproken had. Kon de maximum snelheid niet verhoogd worden, dan moet het bestuur maar de import verbieden van autos met een grootere snelheid dan 50 K.M.

De Hr. Eskes brengt ook nog ter sprake, de hoofdinspecteur Meersma, welke de man is die als leerling van de Commissaris van 't Sant uit Den Haag, op Curacao moet blijven.

Spr. blijft aandringen op bezuiniging bij de politie, die dit jaar toch nog maar even een millioen kost.

De Hr. van Dijk vindt dat alle verdere discussie met de Hr. Eskes nutteloos is. Voor alles echter zoo verklaart nog de P. G. is er bij de politie bezuinigd.

Bij de artikelsgewijze behandeling der Begrooting, herinnert bij de post politie, de Hr. Eskes, dat in Nov. Dec. de Raad het Bestuur nog gewaarschuwd heeft. Toch liet het Bestuur toen de politie uitkomen. Daartegen gaat zijn grief.

De verbouwing Plantersrust geeft ook heel wat discussie. De Hr. Eskes is er sterk tegen. Hij noemt het de volksverhuiziging in fort Amsterdam en vindt het dwaasheid om in dezen tijd woningen te bouwen op Rio Canario In het eindverslag had de Raad gezegd, dat wanneer het Bestuur geen betere argumenten had, de Raad deze post weigeren zou. En nu komt het Bestuur met het argument „defensie oogpunt.". Dit antwoord doet spr. herinneren aan het geval Weitjens. waarop het Bestuur ook het antwoord schuldig bleef.

De P. G. bestreed de opvatting van den Heer Eskes, en zegt dat de 30. 000 gld voor Plantersrust ook een politioneele post is, dat het geen defensiepost is. De Heer Eskes vindt echter, hierin, doordat Holland gaat bezuinigen op de defensie, daarom Curaçao meer moet betalen voor de politie. Na discussie blijft toch de Hr. Eskes zijn bezwaren handhaven en vraagt vermindering van deze post

(art 128) met 30.000. gld.
De Hr. J. Cohen Henriquez zal niet met Hr. Eskes meegaan, omdat hij niet op de hoogte is van de defensie. De Heeren de Lannoy en van der Linde Schotborgh ondersteunen echter het amendement Eskes, wat bij stemming wordt aangenomen.
Bij de volgende post over de bouw van ambtenaarswoningen vraagt de Hr. Eskes inlichtingen over een 33.000 gld.
De Hr. Gravenstein als gemachtigde van het Bestuur antwoordt hierop, dat f 24.500 zijn voor woning van den Directeur O. W. en de rest voor fundamenten van de ambtenaarswoningen aan het Kerkplein.
Dus constateert de Hr. Eskes zijn er f 8.500 weggesmeten.
Verder vraagt de Hr. Eskes inlichtingen over de bouw van de brug over het Rifwater en welke bedrag aan de firma Dijkerhoff en Widmann als schade betaald had moeten worden, indien de brug niet gemaakt was? Ir. Gravenstein antwoordt hierop, dat dit bedrag f. 10.000 was, en dat genoemde firma gekozen is, omdat deze 't best geoutilleerd is en een aannemelijk bod gedaan heeft.
Het amendement Eskes om deze post f. 8.500 te bezuinigen wordt aangenomen, waardoor deze werd teruggebracht tot f. 1.915.125.
Hierna werd de heele begrooting aangenomen, waarna de voorzitter de zitting sloot, om direct daarop, 't was één uur na middernacht, een nieuwe vergadering te openen tot behandeling der gewijzigde gedistilleerd-verordening, waarin men aan 't begin van den avond was blijven steken.
De Hr. J. Cohen Henriquez, protesteerde nogmaals tegen de terugwerkende kracht welke het Bestuur had voorgesteld.
De. Hr. Eskes, thans in het nachtelijk uur wat van opinie veranderd, vond het nu toch wel wat onbillijk deze terugwerkende kracht en ook de voorzitter was door de Hr. Henriquez overtuigd. De Hr. Eskes merkte nog op dat hij zal tegenstemmen en zal meewerken, wanneer op het eind van het jaar het Bestuur plannen wil indienen tot belasting verhooging, om te verhinderen dat enkele importeurs tonnen gelds verdienen.
Het amendement Henriquez in stemming gebracht werd met algemeene stemmen aangenomen. De terugwerkende kracht was dus door de Raad verworpen.
(Achteraf hoorden wij, dat het wettelijk hier op Curaçao onmogelijk is, dat fiscale wetten gemaakt worden met terug werkende kracht. Zoover we weten, vestigde echter geen der Raadsleden daar de aandacht op.)
Hierop werd de geheele verordening in stemming gebracht, waarbij echter weder staking van stemmen was, zoodat weder de vergadering moest gesloten worden.
Ten derde male werd nu dezen avond weder vergaderd, welke de voorzitter om kwart over een opende, om weder deze verordening in stemming te brengen. Het resultaat was weder hetzelfde, maar nu gaf reglementair de voorzittersstem de doorslag, en was de verordening aangenomen.
Om half twee sloot de Voorzitter deze vergadering.

Noot der Redactie.
Daar we geen kennisgeving ontvingen van deze zitting, waren wij zelf er niet bij tegenwoordig. De gegevens voor bovenstaand verslag werden ons welwillend verstrekt door een derde, wien wij hier gaarne nogmaals onzen hartelijken dank betuigen.

Een mooi boek over Curaçao.

WEST-INDIE.

Beschouwingen van een toerist door Carel J. Brensa.

N.V. Algemeene Import boekhandel J. W. F. Sluyter.

Gaarne vestigen wij de aandacht, op alles wat vanuit het moederland over Curaçao geschreven wordt. Maar thans wel met een heel bijzondere aanbeveling, nu we het mooie boekje gelezen hebben *WEST-INDIE door Carel J. Brensa.*
De schrijver, die op goedkoope wijze de wereld rondreist, door zich op verschillende schepen te laten aanmonsteren, heeft aldus ook verschillende malen Curaçao bezocht en hier aan zijn sterke opmerkingsgave geducht de kost gegeven, en deze opmerkingen in mooie taal te boek gesteld.
Het boekje dient zich aan met de titel *West-Indië*, waarvan echter bijna 100 bladzijden aan Curaçao gewijd zijn, die met veel liefde, waardeering en enthousiasme geschreven zijn. De schrijver verhaalt daarin over de *ontdekking*, de *naam* en vertelt van Curaçao als het *symbool van een veelbewogen leven*. Hij laat zien *hoe Holland Curaçao niet kent* en sluit de beschrijving met het *Curaçao van onzen tijd en de vestiging Isla.*
Zeer sympathiek en toch ook raak schrijft Brensa over de karakterdel der inlanders; vertelt van Curaçao's interessante historie en noemt zelfs zooveel namen, dat hij opwekt om van deze geschiedenis meer te weten.
Mooie foto's en karakteristieke vignetten illustreeren het aardige boekje wat door de Firma Sluyter voor f 4.— en f 4.50 in den handel gebracht wordt. Wel ontbreekt echter het stof niet wat aan alle goud kleeft; zoo is niet Amerigo Vespucci de ontdekker, maar Ojeda; De naam eiland der reuzen, een zuiver verzinsel van deze fantast, van wie sommige historieschrijvers, juist om zijn onwaarheden wel eens betwijfeld hebben, of Amerigo wel ooit in deze streken geweest is.
Terecht zegt de schrijver dat met de naam van ons eiland veel gesold is. Maar niet zooals hij zegt, hebben Indianen of Spanjaarden dat gedaan, maar de Hollandsche schrijvers hier uit de 18e en 19e eeuw.
Maar dit zijn fouten, die we hopen dat zullen veranderd worden in een tweede uitgave, wat we het boekje van harte toewenschen, want het moet komen in handen van alle Curaçaoenaars, om des te grootere liefde te krijgen voor hun land; maar voor hier ook in handen van alle Hollanders om door betere kennis, meer waardeering te krijgen voor het land hunner inwoning.

BERICHTEN.

De Koloniale Raad en het tegengaan van Rookverspreiding der Schepen.

Op bovengenoemde ontwerpverordening heeft de Raad dezer dagen het volgende geantwoord:
De strekking van dit ontwerp vond bij de afdeelingen allerwegen instemming. Dat het Bestuur door het treffen van eenige maatregelen tracht den hinder, die voornamelijk aan de Westzijde van de haven van de rookverspreiding ondervonden wordt, weg te nemen althans aanmerkelijk te verminderen, kan niet anders dan toejuiching verdienen.
Daarbij dient evenwel in het oog gehouden te worden, dat binnen de grenzen van het mogelijke en redelijke gebleven moet worden. Vergeten mag niet worden, dat de scheepvaart een belangrijk deel uitmaakt van de welvaart van dit eiland. De fraaie natuurlijke haven, die wij bezitten, moeten wij door het treffen van maatregelen niet maken tot een plaats, die zooveel mogelijk door de scheepvaartmaatschappijen vermeden wordt. Groote havens als Amsterdam, Rotterdam, Antwerpen Hamburg, Londen e. a. kennen geen bepalingen zooals bij dit ontwerp voorgesteld, daar men zeer goed begrijpt er iets voor over te moeten hebben, om een zoo voorname bron van welvaart binnen zijn muren te houden.
Dat neemt niet weg, dat de afdeelingen gaarne bereid zijn met het Bestuur mee te gaan en in beginsel veel voor voelen, de bewoners van het deel ten Westen van de haven te helpen verlossen van de roetplaag. Toch zijn de afdeelingen van meening, dat de maatregelen in dit ontwerp neergelegd, te ver gaan en te zwaar op de scheepvaart zullen drukken, temeer daar het hinderlijk rooken niet steeds vermeden kan worden.
Met belangstelling namen de afdeelingen kennis van de bezwaren door de scheepvaartmaatschappijen naar voren gebracht, die, daar het stemmen uit de praktijk zijn een aandachtige beschouwing ten volle waard zijn, temeer daar zij — naast kritiek — van bereidwilligheid tot medewerking blijk geven en de weg om tot een oplossing te geraken aangegeven wordt.
Geen bezwaren bestonden er bij de afdeelingen, om strafbepalingen tegen het onnoodig', overbodig en hinderlijk rooken in het leven te roepen, doch wel tegen het opnemen van het Schottegat, gelijk in artikel 1 voorgesteld, als een van de plaatsen, waar dit strafbaar is, daar toch de bevolking weinig hinder zal ondervinden van het rooken van schepen, die daar gemeerd liggen. De afdeelingen zouden dan ook de bepalingen van dit ontwerp slechts van toepassing willen zien op de St. Annabaai.
Tegen het opleggen van hechtenis bestond bij de afdeelingen algemeen bezwaar, daar dit vooral voor de scheepvaart onaangename gevolgen kan hebben. Bovendien meenen zij, dat van geldboete alléén genoeg preventie werking uitgaat om tot het beoogde doel te geraken.
Het constateeren van overtredingen zouden de afdeelingen in handengelegd willen zien van eenige deskundigen, die na ingesteld onderzoek tot het opmaken van een proces-verbaal over kunnen gaan. Het leggen van deze bevoegdheid in handen van ambtenaren, bedoeld in artikel 5 van dit ontwerp kwam ongewenscht voor, daar dit geen van allen deskundigen zijn op het gebied van stoomketels. Wel drong zich de gedachte op om de Havenmeester, die het toezicht over de haven heeft, behulpzaam te doen zijn bij het opsporen van overtredingen. Hij kan dan een van de ambtenaren, belast met het opsporen, telefonisch waarschuwen en hem verzoeken ter plaatse een onderzoek in te stellen.
Het is toch zeer zeker van belang dat het proces-verbaal opgemaakt wordt door een deskundige, ook met het oog op het eventueel later hooren door den rechter, omdat de deskundige dan in de gelegenheid geweest is, zich persoonlijk op de hoogte te stellen van de omstandigheden, waaronder het ten laste gelegde feit heeft plaats gevonden.

Algemeen Nederlandsch Verbond.

Lezing Jhr. Dr V. H. van den Bergh.

j. l. Zaterdag werd in de Club „Asiento" de lezing gehouden over het onderwerp "Hoe van Leeuwenhoek, de lenzenslijper, het onzichtbare land der microben ontdekte" Het moet voor het A. N. V. — en voor den spreker in het bijzonder een groote voldoening geweest zijn te kunnen vaststellen dat er voor dezen avond een groote belangstelling bestond, die zich uitte in de aanwezigheid van Z. Exc. den Gouverneur en zeer talrijke leden en genoodigden. Na een korte inleiding van den heer Ir. de Pril, Voorzitter van het A. N. V. waarin we in gedachte teruggevoerd werden naar de 17e eeuw en de politieke entourage van den tijd waarin van Leeuwenhoek leefde, nam Dr. van den Bergh het woord. Op even duidelijke als smakelijke wijze werd ons aan de hand van vele voorbeelden een overzicht gegeven van het leven der Delftschen bierbrouwers zoon, die uit liefhebberij lenzen sleep en daarmee dingen kon bekijken, die nog nooit tevoren door een menschelijk oog gezien waren, zooals de microben in een druppel water en de structuur van plantaardige of dierlijke weefsels. Hoe belangrijk de ontdekkingen van Leeuwenhoek wel waren, werd in den breede uiteengezet; we maakten kennis met diverse bacteriënsoorten zoowel nuttige, onontbeerlijke als ziekte verwekkende; er werd herinnerd aan epidimieen als gevolg van een geweldig vermenigvuldigingsvermogen der bacteriën en aan de groote vlucht die de wetenschap na de waarnemingen van van Leeuwenhoek heeft kunnen nemen bij de bestrijding hiervan.
Na de pauze werd het gesprokene door een groot aantal lantaarnplaatjes verduidelijkt, terwijl tevens een aantal preparaten en microscopen ter demonstratie opgesteld waren. Een donderbaar applaus besloot de lezing, waarna I. D. O. nog eenige uren op verdienstelijke wijze de danslustigen bezighield. (Emmabode)

Statistische gegevens over Rotterdam

Van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Rotterdam ontvingen wij, de door den Kamer uitgegeven statistiek van handel, nijverheid en verkeer van Rotterdam, over het eerste kwartaal van 1931, mede bevattende vergelijkingscijfers voor de vier kwartalen van 1930.
Wij stippen hieruit aan:
Gedurende het eerste kwartaal van 1931 zijn in de verschillende havens langs den Waterweg van Rotterdam naar zee („Nieuwe Waterweg"), benevens te Dordrecht (vormende tezamen de zeehavens in de Rijn-Maasdelta), binnengekomen 3.384 zeeschepen, metende 5.545.862 tons netto.
Hiervan hebben Rotterdam bezocht: 2.742 schepen, metende 4.439.124 tons netto.
Het totale goederenverkeer ter zee van Rotterdam met de nabijgelegen kleine havens omvatte gedurende het eerste kwartaal van 1931 bijna 8.800.000 tons van 1.000 K.G., tegenover bijna 5.600 000 tons voor Groot-Hamburg en ruim 4.850.000 tons voor Antwerpen. Rotterdam nam dus met betrekking tot goederenverkeer over dit tijdvak weder bij verre de eerste plaats in op het vasteland van Europa.
Interessant zijn ook de volgende gegevens:
In het eerste kwartaal van 1931 werden aangevoerd 784 300 kisten Spaansche sinaasappelen en bijna 12.000 kisten sinaasappelen van andere herkomst. Voorts bijna 808 000 kisten, ruim 54. 600 vaten en ruim 28.000 manden Amerikaansche appelen en ruim 81. 000 kisten Amerikaansche peren.

De Koloniale Raad en het toelaten der vreemdelingen.

In September 1930 heeft het Bestuur een ontwerp verordening ingediend, om eenige wijzigingen te brengen, in het toelaten der vreemdelingen, ten einde een en ander meer in overeenstemming te brengen met de eischen des tijds. Ook werd in dit onderwerp aan de woorden „niet gevaarlijk zijn te achten voor de publieke rust en openbare orde" toegevoegd „en voor de zedelijkheid."
Een voorstel wat we indertijd ten zeerste hebben toegejuicht.
In een voorloopig verslag heeft de Raad den 27sten Juni 1931 „het volgende hierop geantwoord:
Nu de schier onafgebroken stroom van vreemdelingen, die aankomen, vertrekken en doorreizen, waarvan in de Memorie van Toelichtingen op dit ontwerp sprake is, aanzienlijk verminderd is, nu op de organisatie der politie aanmerkelijk bezuinigd is en een deel er van weer teruggestuurd, zagen de afdeelingen de noodzakelijkheid van de voorgestelde maatregelen niet in, te meer, daar naar hun meening, het Bestuur met de bestaande regelingen op dit gebied in de hand, over voldoende middelen beschikt om personen, die het wil uitzetten, uit dit gebiedsdeel te verwijderen.
Bovendien waren vele leden van meening, dat met het treffen van maatregelen op dit gebied zeer voorzichtig te werk gegaan moet worden. Onze haven vormt nu eenmaal een belangrijk deel van het bestaan van Curaçao en we hebben dus de goede als de kwade en blijkbaar onvermijdelijke aankleve van dien te aanvaarden.
Met belangstelling namen de afdeelingen kennis van de opmerkingen van de scheepvaartmaatschappijen, die algemeen als juist erkend werden.
Geen bezwaar bestond tegen de verruiming met de eisch van zedelijkheid, al zouden ook hier de afdeelingen groote omzichtigheid willen betrachten en liever willen spreken van openbare zedelijkheid.
Resumeerende zouden de afdeelingen het Bestuur in overweging willen geven dit ontwerp terug te nemen en zoo het 't alsnog noodig vindt maatregelen te treffen, dit te doen in boven aangeven zin, daarbij rekening houdend met wat door de scheepvaartmaatschappijen te dien aanzien naar voren is gebracht.

De Nieuwe belastingen.

De deze week door de Raad aangenomen artiken der verhoogde belastingen luiden als volgt: Voor de gedistilleerdverordening.
Artikel 1.
In artikel 7 van de Gedistilleerdverordening 1908 (P. B. No. 34), zooals gewijzigd, laatstelijk bij verordening van 8 December 1922 (P.B. No. 70) wordt instede van „honderd en twintig" gelezen „tweehonderd".
Artikel 2.
Deze verordening treedt in werking op den 1n Juli 1931.
Voor de I. V. D. Verordening.
Artikel 1.
In de "Algemeene Verordening I. U. en D. 1908" (P. B. 1908 No. 33), zooals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de verordening van den 21n September 1929 (P.B. 1919 No. 104), wordt nader gewijzigd als volgt:
Artikel 128 wordt gewijzigd als volgt: post „Bier" wordt gelezen:
„Bier (B) . . . de hectoliter f 40, —"
post „Sigaretten" wordt gelezen:
„Sigaretten . . . . 100 stuks . . . f 0.40"
Artikel 2.
Deze verordening treedt in werking op 1n Juli 1931.

Indische Missievereeniging.

Oprichting van een Centraal Katholiek Indisch Bureau.

Op 1 Juni kwam het hoofdbestuur der Indische Missie-Vereeniging, waartoe de hoogeerwaarde paters provincialen der in Oost- en West-Indië missioneerende Orden en Congregaties behooren, onder het voorzitterschap van mr. dr. Koolen ter vergadering bijeen te 's Hertogenbosch.
Meegedeeld werd dat voorzitter en secretaris in Februari j.l. in het Missiehuis te Tilburg een bespreking hebben gehad met de drie toen uit Oost-Indië hier te lande vertoevende bisschoppen. Veel zaken de Missie betreffende werden besproken en hebben aanleiding gegeven tot belangrijke handelingen der Indische Missie-vereeeniging. Zoo heeft het hoofdbestuur een schrijven gericht tot het Hoogwaardig Episcopaat van Nederland om de medewerking daarvan in te roepen, opdat meer belangstelling gewekt worde zoowel van het Nederlandsche Katholieke volk als van de Nederlandsche clergé voor de Missie in de eigen overzeesche gebieden. Als een doeltreffend middel daartoe is dan door het hoofdbestuur voorgesteld het instellen van een biddag juist voor de Missiën.
Door den secretaris is verder verslag uitgebracht over de deelname der Missie in Oost-en West-Indië aan Intern. Koloniale Tentoonstelling te Parijs.
Niet alleen dat kosteloos een ruimte in het Nederl. paviljoen aan de Missie werd afgestaan, ook stond dat uitvoerend comité bij met raad en vooral met daad, waar het betrof het deelnemen der Missie aan de inzending van Curaçao. Pater Verhegen C.ss.R. verzorgde de inzending der Missie van Suriname, pater Kösters O.P. die van Curaçao, terwijl pater Desiderius O. M. Cap. en pater Keller S J. die van Oost - Indië hebben voorbereid. De uitvoering van deze en van die van Curaçao werd opgedragen aan de firma "Hypsos", tentoonstellingen reclamewerken te Amsterdam.
Tot groote tevredenheid heeft deze firma die taak volbracht en ondanks de berichten in de pers en wat er door de radio is verteld, was die inzending gereed op den dag der officieele opening van het Nederl. paviljoen en trok zij de bijzondere aandacht ook van niet-katholieken. Het noodige bedrag voor de gemaakte onkosten is echter nog niet binnen en gaarne worden nog steeds bijdragen daarvoor ingewacht bij den secretaris der I.M.V. (prof. P. G. Groenen te Warmond, gironummer 17606).
Waar verleden jaar het Hoogwaardig Episcopaat van Nederland in de meest sympathieke bewoordingen het plan tot oprichting van een Centraal Katholiek-Indisch Bureau heeft goedgekeurd, is ook nu de officieele goedkeuring der Kerkvoogden in Indië door toedoen van Z. H. Exc. Mgr. Van Velzen afgekomen. Nu aan deze gestelde voorwaarde is voldaan, is door de Indische Missie-Vereeniging opgericht het Centraal Katholiek Indisch Bureau, hetwelk gevestigd zal worden te 's Gravenhage en in September e.k. in werking zal treden. Aan het hoofd daarvan zal komen te staan een seculier priester.

Curaçaosche Voetbalbond.

Wedstrijdprogramma voor Zondag 5 Juli 1931.

MUNDO NOBO.
Competitie: Jong Holland — Goahead
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsrechter. Hr. Hagendijk.
Vriendschappelijke wedstrijd om 3.30 precies.
TERREIN ASIENTO.
Competitie: Mariniers — Trekvogels.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsrechter: Hr Stomp.
Het Bestuur.

Goede reis.

Met het S.S. *Midas* vertrokken Dinsdag naar de Bovenwinden de R P. N.M. de Groen, pastoor van St. Eustatius en de Gouvernements veearts Dr. Sardeman.

Toeristen boot op Curacao.

In de New York Times van Zondag 14 Juni staat een advertentie van de Cunard Lina voor een 17 daagsche W. I. and S. A. Cruise van het S. S. Lancastria. groot 23.500 ton. Dit schip zal 22 Augustus uit New York vertrekken en de volgende havens aandoen. San Guan in Porto Rico, La Guaira - Curaçao - Colon en Havana en 7 September weder in New York terug zijn. Eind Augustus kunnen we dus dit schip hier verwachten.

De schrijver van „Malaise" over kolonisatie en missie,

„Waarom houdt men niet van de Europeanen?"

In het helaas thans afgebrande Nederlandsche paviljoen van de koloniale tentoonstelling te Parijs, heeft Frédérique Lefèvre (die vol lof is over hetgeen onzerzijds in het bosch van Vincennes was gepresteerd) een toevallige ontmoeting gehad met Henri Fauconnier, den schrijver van „Malaise", het boek dat den jongsten Prix Goncourt verwierf. Er ontspon zich een interessant onderhoud over letterkundige en koloniale aangelegenheden, waarvan het verslag in de „Nouv. Littéraires" werd opgenomen.
Niet zonder belang is het antwoord, wat deze kenner der koloniën gaf op onderstaande vraag:
Waarom houdt men niet van de Europeanen?
Omdat zij handelaars zijn. Men voelt geen genegenheid voor een sjacheraar die ons kunstvoorwerpen aanbiedt, ook al zijn ze heel bijzonder van kwaliteit, maar men kan gaan houden van een bezoeker die ideeën meebrengt, die een voedsel zijn voor geest en hart. Wat hebben wij de volkeren gebracht, die wij gekoloniseerd hebben? 'n Rommeltje: kleeren, gramofoons, fietsen; hygiëne en geneeskundige verzorging; het is niet zonder waarde, maar het zijn toch slechts stoffelijke zaken. Fauconnier wil wel toestemmen, dat we nog iets geboden hebben buiten het domein van de materieele dingen, B.v. een meer ontwikkeld gevoel van rechtvaardigheid, van gelijkheid van allen voor de wet, in beginsel althans. Hij miskent de verdiensten van de missionarissen niet, onze eerste kolonisators. In de streken, die hij kent, Insulinde, Indo-China, hebben de inboorlingen respect voor de missionarissen en soms houden zij ook van hen. Maar onder die bevolkingen is het aantal christenen miniem en hij gelooft er aan te mogen toevoegen: óók onder de Europeanen, wanneer men als christen niet beschouwt iedereen die gedoopt is, maar slechts degenen die volgens de voorschriften van Christus leven. De geest van het christendom leeft niet in ons: wij houden te veel van het Gouden Kalf en wij offeren aan Mars zoo veel millioenen menschen als deze bloeddorstige godheid maar vraagt. Toch zijn we niet slecht. We zijn alleen maar barbaren. Wij hebben andere volkeren willen overheerschen, voor dat we zelf tot de jaren van verstand waren gekomen . . .

Venezolaansch Consul op Aruba.

— De Heer G. Parodi is erkend en toegelaten als vice - consul van Venezuela op Aruba.

Jaarverslag.

DYCKERHOFF & WIDMANN.

De Fina, Dyckerhoff & Widmann behaalde over 1930 een bruto winst van 1.7 (v. j. 2.2) millioen R. M. afgeschreven wordt 1.05 (1.22) millioen R.M. De netto winst bedraagt 0.64 (0.97) millioen R. M. Met inbegrip van het saldo van het vorig jaar bedraagt de winst 0 76 (1.08) millioen R.M. Uitgekeerd wordt een dividend van 8 pct. (v. j 10 pct.).
Ongunstig is de toestand in Zuid Amerika, het hoofdarbeidsveld der *Bouw Mij. Dyckerhoff en Widmann in den Haag*. Tengevolge van de daar heerschende crisis en revoluties, is de activiteit der Nederlandsche Mij. sterk geremd.
De verdere ontwikkeling valt ook nu weer niet te overzien.
Daarentegen heeft de *Albatam Bagger Mij.*, te den Haag, in Europa en in de overzeesche landen bevredigend gewerkt

Alex Lambert.

Deze naam, die we vorige week (niet in fantasie. Mr. E.) opgaven als zijnde van het slachtoffer bij de ontploffing op Bullenbaai is de werkelijke naam niet, maar was een valsche. De werkelijke is thans gebleken te zijn.
Marcel.- Andre - August Heiman geboren 31 Jan 1898, op St. Martin. (Mart.)

Terug naar Holland.

Geachte lezers
Naar wij vernemen zal de Heer F. de Jager op Donderdag 9 Juli 1931 Curaçao verlaten met bestemming Holland. Allen die den Heer de Jager hebben gekend zullen begrijpen dat dit vertrek voor hen en ook voor het Politiekorps alwaar hij gedurende 3 jaar zijn dienst heeft verricht en zich gedurende dien tijd ontpopt heeft als een wakkere en een bekwame politieman, een groot verlies is. Tevens wist hij altijd op de bres te staan voor de belangen van het lagere personeel, die dan ook ten dien opzichte veel aan hem te danken hebben. Dat hij natuurlijk altijd geen resultaten voor dit personeel wist te behalen behoeft natuurlijk geen nader betoog.
Majoor de JAGER wij roepen U allen hartelijk vaarwel en een tot weerziens toe. Dat het U en de Uwen in Holland in alle opzichten goed moge gaan. Dit is ons aller wensch.
A. Hanson.

Politiebericht.

In den avond van 25 Juni werd telefonisch Politie assistentie gevraagd voor een vechtpartij in de Nieuwstraat, waarbij bleek dat een Mexicaan een vrouw met een mes bedreigde en een persoon, die bemiddelend wilde optreden, achtervolgd had. De dader die zich daarna in zijn woning teruggetrokken had, kwam, toen de politie ter plaatse verscheen, plotseling in de de deur van zijn woning en bracht den politiemilitair M. twee steken toe met een mes. Inmiddels verscheen politieversterking, waarna de woesteling werd overmand en in arrest gesteld.
De verwondingen van den politiemilitair zijn niet van ernstigen aard.

Apostolaat ter Zee.

De Heilige Missen, die het Bestuur van het Apostolaat ter Zee voor de levende en overledene zeevarenden van Curaçao laat lezen in de drie stadsparochies, zijn bepaald als volgt:
Sta Anna op Zondag 5 Juli a.s.
San Matheo op Maandag 6 Juli a.s.
Pietermaai op Zondag 19 Juli a.s.
De Directie v/h A. ter Z. noodigt alle leden uit, om deze drie H. Missen bij te wonen.

Verslag van een bijeenkomst van veehouders op 26 Juni 1931 ten kantore van den Districtmeester in het derde District.

Aanwezig: behalve de Districtmeester, de Heer J. M. van Eps en de Gouvernementsveearts, de heer F. H. Sardeman, de heeren E. Statius Muller (Siberie), W. van der Linde Schotborg (Savonet), H. van der Linde Schotborg (Gr. St. Martha), H. Colon Royer (Porto Marie), Djaoen (Wacao) en als belangstellend toehoorder Pastoor Lamers.
De heer Sardeman dankte de heeren voor hunne belangstelling en den heer van Eps voor zijne ontvangst en zijne medewerking in deze.
Evenals op de bijeenkomst in het tweede district werd het rapport van den Gouvernementsveearts betreffende de veehouderij uitvoerig besproken, en ofschoon er aangaande enkele punten eenig verschil van meening was, was de algemeene opinie, dat indien alle veehouders van Curaçao zich vereenigden in vele opzichten verbetering was te verkrijgen voor elk afzonderlijk, coöperatieve aankoop van veevoeder o. a. benoodigheden, het zoeken van betere mogelijkheden om het overtollige vee af te zetten waarbij het te bouwen abattoir goede diensten zou kunnen bewijzen werden daarbij besproken.
Ook het idee van den heer Sardeman om met alle kracht te streven tot oprichting van een pasteurisatie inrichting zoodat zoo mogelijk alle melk wordt gepasteuriseerd en afgeleverd in flesschen, vond algemeen bijval.
Waar dus zoowel de meeste veehouders in het tweede als in het derde district mede willen werken tot oprichten van een vereeniging, die beter de belangen van den enkeling zou kunnen behartigen dan dit alleen kan geschieden, kan worden aangenomen dat een zoodanige vereeniging binnenkort zal worden opgericht.
De heer E. Statius Muller zeide toen eene benoeming tot voorzitter te aanvaarden, hetgeen gezien de ervaring van dezen heer eene belangrijke stap in de goede richting mag heeten

Ongeluk op Zee.

Vrijdag morgen werd door de loodsboot een Venezolaansche eenmaster binnengebracht, die in den nacht zijn mast gebroken had, Bij Bullenbaai was de hulpeloos rondzwalkende schuit opgepikt.

Nederlandsch Paviljoen te Parijs afgebrand.

Zondagmorgen 21 Juni, is het Hollandsche Paviljoen van de Int. Kol. tentoonstelling te Parijs vermoedelijk door kortsluiting tot den grond toe afgebrand.

Nagenoeg niets kon gered worden, alleen het Balineesch dorp bleef onbeschadigd.

De in de gebouwen van het Hollandsche Paviljoen ondergebrachte Javaansche en Balineesche dansers en danseressen werden gered, als ook de Ned. Architect Moojen.

Prinses Juliana was tijdens de ramp te Parijs en zeer getroffen bij het zien van de vreeselijke ruine.

Ernstig wordt overwogen het Paviljoen, — zij het ook op bescheiden schaal — wederom op te bouwen.

De Fransche regeering betuigde telegrafisch haar leedwezen aan de Koningin, de Nederlandsche regeering en het hoofd-Comité.

Ze bood 3 millioen francs aan als een bijdrage voor den wederopbouw, hetgeen door het Comité onder hartelijke dankzegging werd geweigerd, aangezien er de voorkeur aan wordt gegeven om den herbouw te bekostigen uit de assurantiegelden en Nederlandsche bijdragen.

België bood aan een gedeelte van het Belgische Paviljoen te bestemmen voor het Nederlandsch gebruik.

Volgens de laaste berichten werd officieel tot herbouw besloten, echter op bescheiden schaal.

De algemeen Voorzitter van het Hoofdcomité, de oud-Minister en Gouverneur-Generaal Fock heeft medegedeeld, dat het Nieuwe Nederlandsch Palviljoen in Augustus gereed zal zijn.

De Fransche pers is zeer onder de indruk van het gebeurde en roemt de Nederlandsche afdeeling als een der voornamste bezienswaardigheden op de heele tentoonstelling. De openbare meening in Frankrijk huldigt de geestkracht van het Nederlandshe volk om tot herbouw over te gaan.

De vereeniging „Oost en West" nam het initiatief tot de vorming van een Steuncomité. Verschillende kamers van koophandel, vereenigingen en organisaties in Nederland en Nederlandsch Indië, verscheidene vooraanstaande Nederlanders heben belangrijke bedragen toezegd.

Ook het comité Curaçao zond een telegram van deelneming aan het hoofdcomité in Holland en bood aan om naar vermogen bij te dragen in den wederopbouw.

Zooals we drie weken geleden nog in een correspondentie mededeelden, was onze Nederlandsche afdeeling een der schoonste inzendingen op deze tentoonstelling. Het paviljoen was opgetrokken in verschillende Indische stijlen, waarvan door Architect Moojen een schitterend geheel gemaakt was.

Binnen dit gebouw was bijeengebracht wat Indie aan schoon en karakteristiek bieden kon, en droeg deze Nederlandsche inzending de bewondering weg en de aandacht der geheele wereld voor dit kleine land wat waarlijk in Indie iets grootsch verricht had.

In één nacht heeft het verslindend vuur deze uitstalling van Nederlandsch roem weggevaagd, geheel, zelfs het kostbare archief heeft men niet kunnen redden.

Men schat de materieele schade op ruim elf millioen. Maar nog nu blijft over een veel grootere schade, die niet te schatten is. Nog tot October zou dit paviljoen onze kolonien meer bekend hebben moeten maken aan de wereld. En nu is het pas Juli en de drukke vacantie maanden komen nog.

Toen den morgen na de brand Prinses Juliana, die in Parijs was, bij de puinen kwam, kon ze zich niet meer houden en begon te schreien. Dit waren de tranen van heel Nederland, dat werkelijk hier spreken kan van een nationale ramp.

Van verschillende staten zijn bij H. M. de Koningin, telegrammen van deelneming ingekomen.

Zooals men weet, waren ook de inzendingen van Suriname en Curaçao in het afgebrande paviljoen opgesteld, alsmede de verschillende inzendingen van de Missien in Oost en West.

Gelukkig waren er geen persoonlijke ongelukken bij te betreuren.

We weten zeker dat het heele Curaçaosche volk achter ons staat, als we hier namens allen onze oprechte deelneming betuigen aan H. M. de Koningin, de Minister van Koloniën en het tentoonstellingscomité met deze groote ramp.

Hoe de Curacaosche inzending was, die op de Parijsche tentoonstelling verbrand is.

Juist in het laatst ontvangen Koloniaal Weekblad geeft C. K. Kesler een beschrijving, hoe West-Indië vertegenwoordigd was in het helaas thans afgebrandde paviljoen der tentoonstelling.

Hij schrijft:

Uit den aard der zaak, neemt, evenals dat in het museum van het Koloniaal Instituut te Amsterdam het geval is, de Oost de allergrootste ruimte in. Maar de West mag er ook wezen, al was het alleen maar door de plaats, die haar in het grootsche gebouw is aangewezen.

Als men de indrukwekkende hal is doorgegaan met haar rustig koel, wit marmer, haar gemakkelijke, sierlijke zitbanken, de prachtige wandschilderingen en de aardige doorkijkjes op de diorama's, die Indische landschappen vertoonen, dan ziet men weldra voor zich Suriname en Curaçao.

Van het laatste wordt terecht het eerst de aandacht gevestigd op de haven van Willemstad en wel op eigenaardige wijze. Het, door Eland geschilderde, diorama, dat een gezicht geeft op de haven en het daarachter liggende Schottegat met de petroleum-etablissementen, is zoo opgesteld, dat men het ziet, als door de ruiten van een vliegmachine. „Le port de Curaçao vu de la cabine d'un avion" staat er dan ook terecht bij. Eenige cactussen in bakken, kadoeshi, juffrouw en andere, maken, dat men bij het beschouwen van het diorama in gedachten dadelijk de natuur van het eiland voor zich ziet. Waar die haven precies ligt, ziet men op de eigenaardige, in hout uitgezaagde kaart, waarop met goudddraad tevens de voornaamste verkeerswegen zeer duidelijk zijn aangegeven.

Dat, waarvan het eiland het moet hebben, de scheepvaart en de petroleumnijverheid, neemt natuurlijk de voornaamste plaats in; de stoomvaart door een mooi model van de „Stuyvesant" der K. N. S. M. en de zeilvaart door een van een Curaçaosche schoener.

Zooals ons land nochtans in het buitenland vooral bekend is door zijn jenever en door enkele merkwaardigheden, zooals de kleederdracht van Volendam, zoo is vermoedelijk het voornaamste, dat velen van het eiland weten, wel dit, dat er de vermaarde Curaçao-likeur vandaan komt.

Die wetenschap is nu wel niet geheel juist, maar de grondstof voor het bekende product van Wynandt Fockink is toch van Curaçao afkomstig. Die is dan ook aanwezig, een verzameling oranjeschillen, een beschrijving van de Curaçaosche oranje in het opengeslagen „Cruydtboeck" van Dondonaeus en verder een model van een distilleertoestel dat een idee geeft van de fabrikatie van den drank in vroegere tijden.

Van verdere voortbrengselen van het eiland, fosfaat, divi-divi, sorghum, mais, peulvruchten, schildpad, enz., zijn eveneens monsters aanwezig, terwijl mooie statistieken een denkbeeld geven van het belang, dat het heeft door de petroleum-nijverheid.

Alleen, het zou kunnen zijn, dat vooral vreemdelingen — en voor Hollanders is dat ook zelfs niet onmogelijk — erdoor onder den indruk kwamen, dat Curacao een belangrijk olieproduceerend gebied is.

De R. K. Missie geeft door hare statistische voorstellingen een duidelijk beeld van hare belangrijke werkzaamheid op de zes eilanden op het gebied van onderwijs, armenzorg, ziekenverpleging en weezenverzorging" Ten slotte vertoonen foto's Curaçao, zooals het vroeger was en zooals het in de laatste vijftien jaren geworden is.

Het Comité Curaçao der Intern. Kol. Tentoonstelling te Parijs.

Dit Comité zond 't volgende telegram:

Curaçaosche Commissie Koloniale tentoonstelling. — Den Haag. Diep getroffen ramp. Nederl. Paviljoen Parijs betuigen deelneming in Nationaal verlies en verzoeken leedwezen overbrengen aan Fock met verzekering, indien tot opbouw besloten Comité Curaçao bereid naar vermogen bijdragen. Verzoeke mededeeling meest wenschelijke wijze.

Comité Curaçao.

Het Vaticaan en het Fascisme.

Tot een oplossing tusschen deze beide machten is het nog niet gekomen. De kabelberichten echter hadden de laatste week geen bijzonder nieuws omtrent het conflict.

Spanje.

De verkiezingen l.l. Zondag hebben een groote meerderheid gebracht aan de Republikeinsch Socialisten. De monarchisten hebben slechts 5 zetels behaald, de Communisten geen enkele.

Zonder wanordelijkheden zijn de laatste dagen niet geweest. Ondanks de strenge censuur kwamen toch verschillende berichten door van dooden en gewonden.

Ook is door de huidige Regeering een ontwerp ingediend voor de nieuwe grondwet.

De President der republiek zal gekozen worden voor 6 jaren, in een gezamenlijke zitting van Senaat en Kamer.

De Senaat zal bestaan uit 240 leden.

De Kamer uit 470 volksvertegenwoordigers.

De West-Indische Gids. afl. Juni 1931.

In deze aflevering heeft Curacao het leeuwenaandeel. Mr. B. de Gaay-Fortman behandelt de Curaçaosche Begrooting voor 1931. W. R. Menkman schrijft enkele voorloopige opmerkingen aangaande de voorloopige Curaçaosche begrooting voor 1932. Ten slotte heeft S. Kalff het over Curaçaosche troebelen, waarin hij behandelt de periode 1731 — 1740.

Officieele berichten.

De Klerk S. Abbad, werkzaam ter Administratie van Financien, is bevorderd tot Adjuct-commies en overgeplaatst naar het postkantoor alhier.

Mej. C. L. Suarez, schrijfster werkzaam op het kantoor van den Koloniaal Ontvanger is bevorderd tot klerk en overgeplaatst naar de Administratie van Financien.

Mevr. O. de Hart, tijdelijk schrijfster werkzaam op het bevolkingsbureau is overgeplaatst naar het kantoor van den Koloniaal Ontvanger alhier.

Aan Mej M. S. D. P. Neuman, schrijfster werkzaam op het kantoor van den Koloniaal Ontvanger, is, op haar verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Mej F. S. B. van der Linde Schotborgh, schrijfster werkzaam op het Bevolkingsbureau alhier, is overgeplaatst naar het kantoor van den Koloniaal Ontvanger.

Aan Mej. E. van Andel, A. Maduro, H. A. Pietersz, W. O. de Jong, Mej. S. Henriquez en Mej. C. Neman, tijdelijke schijvers op het bevokingbureau alhier, is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan A. A. Gerding, tijdelijk Bevolkings Controleur alhier, is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan R. Gomez, E. Nurse, S. Rodriguez, J. de Windt, D. Cardoze en R. Jacobus, werkzaam als tellers bij het Bevokingsbureau alhier, is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer Benjamin T. Henriquez Szn. is tijdelijk voorloopig voor den tijd van twee maanden belast met de werkzaamheden van controleur voor de algemeene controle en het bijhouden van het Bevolkingsregister op Aruba.

De Heer F. J. J. Corver, werkzaam op het postkantoor alhier, is overgeplaatst naar het Bevolkingsbureau alhier en benoemd tot tijdelijk Ambtenaar van het Bevolkingsregister op Curaçao.

De aan den heer Ir. A. A. Meyers, Directeur van Openbare Werken, wegens ziekte verleende vrijstelling van dienst is met een maand verlengd en de Heer Ir. J. H. Gravestein, Ingenieur bij Openbare Werken is ook, gedurende den duur van de vrijstelling van dienst verleend aan den Heer Ir. Meyers, belast met de waarneming van de functien van Directeur van Openbare Werken.

Aan den tijdelijk deurwaarder der belastingen alhier L. E. M. Gravenberch, is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Ingetrokken Rijbewijzen gedurende de afgeloopen maand.

Jan Louis F. Geill. op 28 Mei 1931 voor 3 maanden.

Leoncito Kwidama. op 6 Juni 1931 voor 2 maanden.

Rudolf Neuman. op 16 Juni 1931 voor 2 maanden.

Pedro A. Schoop. op 22 Juni 1931 voor 3 maanden.

Opgaven gevonden voorwerpen.

Een beleenbriefje No. 1389.
5 Switchsleutels.
1 Huissleutel.
1 Vulpen.
1 Sleutelring met 2 sleutels, 2 Fisches No. 16390 en 18414.
1 Sleutel.

Deze voorwerpen zijn voor rechthebbenden terug te bevragen aan de Politie Hoofdwacht. (Punda).

Opgaven aangekomen en vertrokken passagiers gedurende de maand Juni 1931.

Aangekomen Passagiers	1424.
Vertrokken Passagiers	2198.
Transito Passagiers	1566.
Verstekelingen	9.
Uitgezette Personen	26.
Verwijderde Personen	11.
Niet toegelaten Personen	18.

St. Cecilia op Brionplein.

Zondagavond zal genoemd muziekgezelschap een soiree geven op 't Brionplein. Het programma is vermeld in de advertenties.

1634 — 1934.

Deze twee jaartallen beteekenen de 300 jaren oude band, die er haast onafgebroken bestaan heeft tusschen Curaçao en Nederland. Dat daarom het jaar 1934 niet ongemerkt voorbij mag gaan is voor een ieder duidelijk.

Eveneens, dat voor een degelijke viering daarvan tijdig de handen zullen moeten uitgestoken worden.

Deze week heeft de Groep Nederlandsche Antillen van het Algemeen Nederlandsch Verbond, het initiatief genomen tot de viering van dit eeuwfeest.

O.a. heeft deze groep plannen tot het uitgeven van een groot gedenkboek van blijvende waarde, en de voorbereidingen daartoe, zooals het aanvragen van bijdragen van verschillende personen kosten veel tijd en zorg.

Het Bestuur zal zich dan ook binnenkort in verbinding stellen met verschillende personen, kenners van Curaçao'e historie.

Door Pater Euwens is o.a. al volle medewerking toegezegd. Ook zal er samenwerking gezocht worden met verschillende vereenigingen, o.a. Oost en West.

We twijfelen er niet aan of het Bestuur der groep zal de volle medewerking krijgen van allen hier op Curaçao. Een ieder zal gaarne medewerken om het sympathieke initiatief uit alle macht te steunen en zijn beste krachten te geven om dat gedenkjaar werkelijk te maken tot een onvergetelijk jaar, waardoor ons eiland meer bekend en als gevolg meer bemind zal worden onder de volkeren.

Warmte in de States.

De kabelberichten maken de laatste week melding van een groote hitte in de U.S. Reeds meer dan 500 personen zijn er van gestorven. Op sommige plaatsen registeerde de thermometer 100° F. Dan is het op Curaçao nog frisch.

Welkom.

Met het M. S. Magdalena, keerde hier weer terug de Hr Elias M. Curiel, consul van Spanje.

Vertrek Hr. Ms. Arend.

Dit Nederlandsche oorlogschip zal a.s. Donderdag dit gebiedsdeel verlaten om weer te vertrekken naar Nederland. We kunnen ons indenken, hoe blij de bemanning zijn zal weer naar hun huisgezinnen te kunnen terugkeeren. Toch hopen we dat ze een prettige herinnering aan Curaçao zullen blijven behouden, waar ze zeker, getrouw aan de traditie der Nederlandsche Marine. hebben bijgedragen tot versterking der banden met het moederland.

Jubilaressen van het Hospitaal.

We willen nog even de aandacht vestigen op de beide Jubilaressen van vandaag, waarover we de vorige week reeds schreven.

Het zijn de Zusters Conrada, die vandaag haar gouden feest viert en Marcella, die in zilver jubileert.

Onze beste wenschen,

Groep Nederl. Antillen. Algem. Ned. Verbond.

Deze vereeniging heeft deze week na het vernemen van het verbranden van het Nederlandsche Paviljoen op de Parijsche Intern. Koloniale Tentoonstelling, een telegram van deelneming gezonden aan het tentoonstellingscomité.

Hoofdonderwijzer Beek.

Naar de Heer J. M. A. Beek, vroeger Hoofd der Hendrikschool ons schreef, zal hij niet meer naar Willemstad terugkeeren.

Eenige maanden geleden is de Hr. Beek met ziekteverlof naar Holland vertrokken.

Onze beste wenschen op zijn verdere levenbaan.

Zeilvaart gedurende de maand Mei 1931.

Aangekomen van:		*Vertrokken naar:*	
Aruba	23	Aruba	28
Bonaire	30	Bonaire	30
Bov. Eilanden	1	Bov. eilanden	1
Fajardo	1	La Guaira	8
La Guayra	7	Las Piedras	3
Las Piedras	2	La Vela	12
La Vela	12	Pto. Cabello	31
Pampatar	2	Pto. Rico	1
Pto. Cabello	19	Saba	1
Saba	1	San P. de Mac.	2
San Pedro Macoris	2	St. Martin	3
St. Thomas	1	St. Vincent	1
St. Vincent	1		
Trinidad	1		
Tucacas	5		
Totaal	108	Totaal	121

Havenbeweging

Mei 1931.

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Bruto	Netto
		Inhoud in M³.	
Mei	108	11.577	9.950
Vorige maanden	475	50.425	43.071
Totaal	583	62.002	53.021

STOOMSCHEPEN

	Aantal	Bruto	Netto
		Inhoud in M³.	
Mei	392	4.083.703	2.268.806
Vorige maanden	1.603	17.242.326	9.634.983
Totaal	1.995	21.326.029	11.903.789

COMMANDANT en OFFICIEREN

van H. M. „Arend"

deelen hierbij mede dat het vertrek van H. M. „Arend" plotseling bepaald is op den 9den Juli.

In verband hiermede zijn zij tot hun grooten spijt gedrongen de aangekondigde thé-dansant op Donderdag 9 Juli te laten vervallen.

Zij zeggen dank voor de ondervonden gastvrijheid en nemen hierbij hartelijk afscheid van alle bekenden die zij niet meer persoonlijk mochten ontmoeten.

DE HEER EN MEVROUW

H. M. Chumaceiro-Lopez Penha

zullen heden, den 4en Juli, den dag herdenken waarop zij voor 25 jaar door den echt zijn verbonden en zullen het op prijs stellen de gelukwenschen van hunne vrienden en bekenden in ontvangst te nemen ten huize van den Heer JULIUS L. PENHA, „Sebastopol", Penstraat No. 16 des avonds om 8.30.

Eenige kennisgeving.

Bekendmaking.

Bij vonnis van den Rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, zittingsplaats Curaçao, van den 27sten Juni 1900 en een en dertig is verklaard in staat van faillissement ENRIQUE RUIZ, van beroep koopman, wonende alhier, met benoeming van den Edelgrootachtbaren Hr. Dr. W. M. A. WEITJES, lid van het Hof van Justitie alhier, tevens rechter in voormeld Kantongerecht, tot Rechter-Commissaris en van ondergeteekende, Praktizijn bij voormeld Hof, kantoor houdende in de Willemstad, Bargestraat No. 32, tot curator.

De E. G. A. Heer Rechter-Commissaris voornoemd heeft bepaald:

1. dat de termijn binnen welken de schuldvorderingen moeten zijn ingediend, zal eindigen den 31sten Juli 1931.

2. dat de verificatievergadering zal gehouden worden op Woensdag den 26sten Augustus 1931 des voormidmiddags te 11 uur ten Raadhuize alhier.

De Curator

J. L. C. MONSANTO.

1—6

Bekendmaking.

Bij vonnis van den rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindwindsche eilanden, zittingsplaats Curaçao, van den 27sten Juni 1900 en een en dertig is verklaard in staat van faillissement EMILIO FERDINANDEZ WILLIAMS, van beroep koopman, 'wonende alhier, met benoeming van den Edelgrootachtbaren Heer Dr. H. POLVLIET, lid van het Hof van Justitie alhier, tevens rechter in voormeld Kantongerecht, tot Rechter-Commissaris en van ondergeteekende, Praktizijn bij voormeld Hof, kantoor houdende in de Willemstad, Bargestraat No. 32, tot curator.

De E. G. A. Heer Rechter-Commissaris voornoemd heeft bepaald:

1. dat de termijn binnen welken de schuldvorderingen moeten zijn ingediend, zal eindigen den 31sten Juli 1931.

2. dat de verificatievergadering zal gehouden worden op Donderdag den 27sten Augustus 1931 des voormiddags 11 uur ten Raadhuize alhier.

De Curator

6—1 *J. L. C. MONSANTO.*

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, brengt hiermede ter algemeene Kennisse van bestuurders van autobussen en truck's voor personenvervoer, en van het daarvan gebruik makend publiek, dat het uit-en inlaten van passagiers alleen mag geschieden op de daarvoor door hem aangewezen halteplaatsen, aangegeven door de bekende H verkeersborden.

Willemstad, Curaçao, 12 Juni 1931

De Procurenr-Generaal,
Hoofd der Politie vd,

3—3 *M. v. DIJK.*

Apostolaat ter Zee.

Heeft reeds 43 schepen voorzien met kisten goede lectuur.

Wordt lid of donateur van haar „Zeemans - Club" Klipstraat 51 boven.

Het is slechts Fl 5 per jaar. Gij doet hiermede een goede daad.

Uitstekende biljarts, piano en gramafoon, allerhande spelen, leestafel, lectuur in diverse talen, men kan er brieven schrijven en posten.

Een goed gesorteerde Cantine tegen prijzen, lager dan waar ook.

KOMT EN ZIET.

N.V. Curaçaosche Petr. Ind. Mij.

EN

N.V. Curaçaosche Scheepvaart Mij.

TE

CURAÇAO.

Gedurende het jaar 1930 verlieten 4 tankschepen der C. S. M. Curaçao. Aan het eind van het jaar 1930 bestond de vloot uit 27 tankers van ca. 2600 ton en 1 tanker van ca. 2200 ton. Het laadvermogen der vloot bedroeg eind 1930 ca. 72334 ton tegen 78700 ton aan het eind van 1929.

De van Venezuela aangevoerde hoeveelheid ruwe olie, inclusief een kleine hoeveelheid stookolie, gasolie en benzine, is gestegen van 7.975.666.650 K.G. in 1929 tot 8.545.375.616 K.G. in 1930. Een vermeerdering dus van 569.708.966 K.G. of 7%.

In totaal werd gedurende 1930 in onze raffinaderij verwerkt 7.494.887.193 K.G. ruwe olie, dus gemiddeld 20.530.000 K.G. per dag.

Gedurende het jaar 1930 werd in ladingen uitgevoerd:

ruwe olie	629.000.000 K.G.
stookolie	4.163.600.000 K.G.
gasolie	857.200.000 K.G.
benzine	1.381.400.000 K. G.

terwijl voor bunkers aan schepen werd afgeleverd:

stookolie	586.334.009 K.G.
gasolie	12.131.297 K.G.
Diesel olie	130.551.911 K.G.

Het aantal employé's in dienst der C. P. I. M. en C. S. M. bedroeg aan het eind van jaar 1930 resp. 487 en 274. Het aantal arbeiders bedroeg in 1930 gemiddeld 7887, terwijl de C. S. M. aan het eind van 1930 aan boord van haar schepen in dienst had, behalve officieren, een bemanning van 927 koppen.

Het bedrag door de C.P.I.M uitbetaald aan arbeidsloon en salarissen bedroeg over 1930 ca. f. 16.319.000.- terwijl hiervoor door de C.S.M. werd uitbetaald een bedrag van f 5.366.000.-

In het jaar 1930 is de benzine installatie te Bullenbaai geheel gereed gekomen.

Begonnen werd aan den bouw van het nieuwe hoofdkantoor, waarvan de fundaties en meer dan de helft van de ijzerconstructie gereedkwamen.

In het Koningin Wilhelmina Dok werden dit jaar 100 schepen gelicht tegen het vorige jaar 80. Voor het Julianadok bedragen deze cijfers respectievelijk 83 en 2.

De fundaties voor de nieuwe A-pier kwamen gereed en de tijdelijke A-pier werd in gebruik genomen.

Steiger No. 5 op Valentijn, bestemd voor de lossing van zwavelzuur, kwam gereed.

Verder kwamen gereed een steiger voor het onderhoud van motorbooten, en steigers voor het C. S. M. magazijn en het nieuwe Hoofdkantoor.

Te Bullenbaai kwamen de steigers 1 en 3 gereed.

De uitbreiding van de Electrische Centrale is in 1930 bijna geheel gereed gekomen.

Op Negropont werden gebouwd een nieuwe Directeurswoning, 3 steenen woningen en een school met 6 leslokalen.

Op Groot Piscadera kwamen 20 groote en 20 kleine steenen woningen gereed en op Bullenbaai 7 groote en 6 kleine.

Voor de Venezolaansche en Surinaamsche arbeiders werden kampen gebouwd, die aan het eind van het jaar bijna gereed waren.

Te Bullenbaai werden 4 woningen door arbeiders betrokken.

Koninklijke Olie.

Aan een uittreksel uit het jaarverslag wat we de vorige week geplaatst hebben, kunnen we nog toevoegen, wat het verslag zegt over

VENEZUELA.

The Caribbean Petroleum Co.

De ruwe olieproductie bedroeg: 1930: 3.072.084 K.G. ton; 1929: 2.330.341 K.G. ton.

Van de productie in 1930 werd 2.406.205 K.G. ton geproduceerd in de eerste 9 maanden en slechts 665.879 K.G. ton in de laatste 3 maanden.

In verband met de voortdurende uitbreiding van onze reserves voor de toekomst, was het noodig omvangrijke drainage- werkzaamheden ter hand te nemen voor het moerassig gebied rond de San Pedrorivier. Door deze werkzaamheden, welke gedurende het verslagjaar gereed kwamen, werd een belangrijk stuk grond geschikt gemaakt voor onze toekomstige productie-uitbreiding. De productie kon zonder moeite in stand worden gehouden; de velden der Caribbean Petr. Co. kunnen beschouwd worden als niet minder waardevol dan die velden in Venezuela, waarvan de productiviteit reeds bewezen is.

Het nieuwe hoofdkantoor te Maracaibo kwam gereed en werd in gebruik genomen. De bouw van een nieuw hospitaal aldaar werd vrijwel voltooid.

The Venezuelan Oil Consessions Ltd.

Productie: 1930 5.878.186 K.G. ton 1929 6.469206 K.G. ton.

In den loop van het verslagjaar is de V. O. C. Holding Co. opgelost in de V. O. C. Teneinde de voor verdere exploitatie benoodigde middelen te verschaffen werd het kapitaal der V. O. C. uitgebreid tot f 7.200.000.

De in ons vorig verslagjaar vermelde overeenkomst tusschen de voornaamste produceerende maatschappijen had ten gevolge, dat het bedrijf veel economischer kon worden gevoerd.

Een nieuwe exploratieboring is aangezet op de Curaçao anticline ongeveer 15 K.M. ten Oosten van het La Rosa-veld.

De omvangrijke drainage-werkzaamheden in het Lagunillas-veld, langs de kuststrook, werden voorloopig beëindigd.

In het begin van het verslagjaar werd het Concepcion district, hetwelk sinds Maart 1927 was ingesloten, opnieuw geopend. Nieuwe boringen bereikten onverwacht succes, zoodat de opslag- en verpompingsfaciliteiten moesten worden uitgebreid.

Colon Oil Corporation Ltd.

Productie eerste jaar (1930) 705.261 K. G. ton.

Einde Januari 1931 werd de eerste tankboot aan het verschepingsstation van de pijpleiding met olie van het Colon District geladen. De goede verwachtingen, welke omtrent de productiviteit van dit terrein werden gekoesterd, zijn volkomen bevestigd.

De productie is thans (April 1931) 3000 ton per dag, terwijl ruim 1000 ton ingesloten is. De geheele productie wordt verkregen uit een twaalftal bronnen.

VOORZIENINGSFONDS DER VERBONDEN PETROLEUM-MIJEN.

Op 31 December 1930 waren ongeveer 37.000 personen lid van dit fonds.

Gedurende het afgeloopen jaar stortten de leden circa f 10.500.000, de maatschappijen circa f 22.500.000 in het fonds.

Na bijschrijving van de rente en onder aftrek van de terugbetalingen bedroegen de middelen van het fonds op het einde van het jaar rond f 317.000.000, welk bedrag, zooals bekend afzonderlijk is belegd en eveneens afzonderlijk wordt geadministreerd.

De wereldwerkeloosheid.

In de Hollandsche bladen lazen we een rede van den Heer J. van de Borg te Nijmegen over bovengenoemd onderwerp, waarin deze spreker een zeer interressant verband legde tusschen het aantal werkeloozen en het aantal kinderen.

We ontleenen aan het verslag:

De heer v.d. Borg gaf een kort overzicht van de factoren, die als oorzaak van de wereld-werkloosheid beschouwd worden; zulks aan de hand van het pas korte dagen geleden uit gekomen rapport van de commissie, voor de bestudeering van het vraagstuk der werkloosheid, welke commissie benoemd is door den raad van beheer van het internationaal arbeidsbureau.

Beschouwen we de factoren, die op deze oorzaken neutraliseerend gewerkt hebben, zooals het werk, dat door den oorlog ontstaan is, de werkkrachten, die door den oorlog zijn weggenomen, en ten slotte de arbeidsbeperking, als gevolg van de invoering van den 8-urigen arbeidsdag. en de arbeidswetgeving, dan zou zonder deze factoren de werkloosheid nog veel grootere afmetingen hebben aangenomen, aldus spr.

Deze bedenkingen gevoegd bij de reeds bestaande oorzaken, moet er toch wel één enorme oorzaak van de wereld-werkloosheid zijn.

Hoe was nu de toestand vroeger, en hoe is deze op het oogenblik?

Welke was de verhouding weleer tusschen de arbeidenden en de niet, arbeidenden, d.w.z. degenen, die nog moeten opgroeien tot arbeidenden voor wie dus gearbeid wordt?

Spr. constateert dat vroeger de arbeidenden werkten voor een steeds toenemend, ofschoon opschuivend, leger niet-arbeidenden, terwijl thans het steeds relatief toenemende leger arbeidenden voor het steeds relatief afnemende leger niet-arbeidenden (kinderen) werkt.

In dit verband spreken de verhoudingsgetallen van het aantal kinderen en het getal der werkloozen. Het percentage werkloozen is 10 of 20%, in geen geval hooger; dat van de afname van het aantal kinderen ligt tusschen de 40 en 60% of is meer.

Nijmegen als voorbeeld kiezend, krijgen de 18.000 gezinnen, elk van 30 jaar levensduur genomen, gemiddeld twee kinderen minder; dat is in 30 jaar 36.000 kinderen minder! D. w.z. 40 onderwijzers per jaar minder, 6 à 8 scholen per jaar minder, 1200 maal 75 tot 100 gulden levensmiddelen minder, dito minder kleeding, en de schoenmakers en overige handenarbeid. En reken ook het verschil in huizen-bouw voor gezinnen van 5 kinderen of van 2.

Verwondert men zich nog langer over werkloosheid? vraagt spr. Of moet men zich niet eerder verwonderen dat de, steeds nog heviger wordende werkloosheid zich niet eerder heeft doen gevoelen? 100 gezinshoofden moesten vroeger werken voor 500 of 600 personen, en thans voor 250 of 300. En dat ging toen altijd maar door, de toename der menschen ging volgens de reeks van Malthus, maar nu, sinds jaren niet meer. En wat zijn de gevolgen?

De mensch heeft ingegrepen in de natuur, maar niet aan alle kanten. Waar de vermeerdering der menscheid is tegengewerkt, is aan den anderen kant de voortwerking van de arbeidenden niet gelijktijdig tegengegaan.

Malthus' leer is aanvaard, maar blijkt nu reeds in botsing te zijn met de natuur.

Bestrijding van de werkloosheid is: teruggaan naar het gezin, zooals wij, katholieken, ons dat denken, aldus spr. Wanneer het gezin niet beperkt geworden was, dan zouden we nu, waar nu een 20% arbeid te veel is, een massa arbeid te weinig gehad hebben. Er zou geen werkloosheid bestaan hebben, integendeel 't tekort, ontstaan door de vernieling van arbeidenden en arbeid door den oorlog zou zich hebben doen gevoelen. De techniek zou de redder hebben moeten zijn, die nu de crisis te voorschijn roept.

De terugkeer naar het in stand houden van Gods wetten, beschouwt spr. als het afdoende middel tegen de tegenwoordige wantoestanden op economisch gebied en tegen de toekomstige chaos.

„Apostolaat der Zee"

Geef U op bij:

VAN EEDEN, Loods, of

C. KRAMER, Ambtenaar

v. Stoomwezen

Boekbespreking.

Van knop tot bloesem.

Uitgevoerd op zwaar papier. Verrijkt met 64 afdrukken en teekeningen In linnen prachtband f 4.60.

De hygiene van de zwangerschap en de geestelijke en lichamelijke opvoeding van het kind, van de geboorte tot aan den puberteitsleeftijd

door Dr. C. MEULEMAN,

Directeur van de R. K. Vereeniging „Moederschapszorg" (de Kweekschool voor Vroedvrouwen te Heerlen) en JACQ. LAMERS HOOGVELD.

Een boek voor jong-gehuwden, voor jonge moeders en voor allen, die geroepen zijn kinderen op te voeden

DE MAASBODE: Een boek dat werkelijk goud waard is. Hier is allereerst aan het woord een geneesheer, die uit zijn rijke praktijk als Directeur der R. K. Vroedvrouwenschool te Heerlen met volle grepen put. Een rijkdom en overvloed van gegevens heeft hij neergelegd in het eerste deel van dit boek, waarin hij het ontstaan behandelt en de eerste levensjaren van den jongen mensch en zulks onder geneeskundige oogpunt.

In het tweede deel spreekt een moeder, die ons inzake de opvoeding zulke smakelijke gerechten weet voor te zetten, dat we onwillekeurig verlangen haar een bezoek te brengen, om haar omvang met haar kinderen eens van nabij bezig te zien.

Het Christelijk Huwelijk.

De encycliek over genoemd onderwerp is thans bij de St. Augustinus boekhandel voorradig en mag nu in geen katholiek huisgezin ontbreken.

Het zijn blijvende waarheden, die Z. H. de Paus daarin heeft neergeschreven, en die niet als een dagbladartikel aan onze geest mogen voorbijgaan.

Wat de Paus in de encycliek zeg, over de zegeningen van het huwelijk over de valsche leerstellingen omtrent het huwelijk en over de middelen om het huwelijk in eere te herstellen, moet iedere Christen voortdurend ter hand hebben, vooral bij onzen tegenwoordigen toestand van gezin en maatschappij, hun nooden, dwalingen en ondeugden.

Verkrijgbaar a 40 cts. bij de R. K. Boekhandel St. Augustinus - St. Thomas College - Curaçao. Fraterhuis - Aruba en Bonaire.

Koloniale Raad.

Voorloopig Verslag der Raad over de voorgestelde wijziging van de Curaçaosche begrooting voor het dienstjaar 1929.

Bij de openbare behandeling van de begrooting voor het dienstjaar 1930 in de maand Mei van het jaar 1929 heeft de Koloniale Raad verschillende amendementen van het lid Jossy C. Henriquez aangenomen, die in totaal een bedrag van rond een klein millioen vertegenwoordigden. Uit deze handelwijze sprak wel ten duidelijkste de wensch van den Kolonialen Raad om zoo zuinig mogelijk met de gelden te werk te gaan. Uit de indiening van deze ontwerp-verordening blijkt wel heel duidelijk, dat het Bestuur de vingerwijziging, die in het aannemen van de amendementen-Henriquez lag, volkomen genegeerd heeft en rustig zijn gang gegaan is met het overschrijden van posten, terwijl toch de behandeling van de suppletoire begrooting voor het dienstjaar 1929 eenige maanden na die van de gewone begrooting voor het dienstjaar 1930 plaats had en er dus gelegenheid te over was, om den weg, dien de Koloniale Raad wenschte in te slaan, te volgen.

De afdeelingen willen hierover dan ook hun ernstige afkeuring uitspreken en zouden in verband hiermede gaarne van het Bestuur vernemen, wat diens opvatting over de artikelen 100 en volgende van het Regeeringsreglement is.

De overschrijding van de verschillende posten bedraagt ± 2 millioen op de 7 milloen, dus bijna 30%. Waarom, zoo vragen de afdeelingen zich af, zijn die gelden niet suppletoir aangevraagd? Daar de goedkeuring van deze gelden niet vooruit gevraagd is, zoodat de verantwoordelijkheid voor deze uitgaven geheel voor rekening van het Bestuur komt, zoolang aan dit ontwerp de goedkeuring niet gehecht is, deed vele leden geneigd zijn, om hun stem aan dit ontwerp te onthouden, te meer, daar de hier aan het woord zijnde leden vreesden, dat door dit ontwerp goed te keuren, het Bestuur den indruk zou krijgen, dat de thans gevolgde handelwijze hun goedkeuring zou wegdragen en het dus voor volgende begrootingen mogelijk zou zijn evenzoo te handelen.

Het slot van de Memorie van Toelichting, waarbij het Bestuur na de gegeven cijfers nog spreekt van een batig slot, liet niet nà een eenigzins komischen indruk te maken en geeft wel een vreemd beeld van het financiëel beleid, dat gevoerd werd.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 18den Juni, 1931,

De Rapporteurs,
ROBERTO S. DE LANNOY.
C. N. WINKEL.

De Curaçaosche Componist Charles Maduro in Town Hall.

Op 11 Juni gaf in Town Hall-New York, George Barrère zijn tweede concert van *THE BARRERE LITTLE SYMPHONY.*

Als No. IV op het program stond „Scherzo Espagnol" van de Curaçaosche componist Charles Maduro, wat nog al de aandacht heeft getrokken.

We laten hieronder enkele perstemmen volgen:

The New York Times schreef:

In introducing the „Scherzo Espagnol," by Charles Maduro, who was in the audience and who rose twice with the instrumentalists to acknowlegde the applause af the auditors, M. Barrère pointed out that here was a composer who was very much alive and who, though a business man, wrote music because he liked to and not like many musicians because they had to.

The composer, who comes from Curaçao, has written in this Spanish scherzo a pleasing piece whose chief claim to attention is its agreeably traditional Iberian melodic outlines and its unusually „effective orchestration.

According to the conductor s entertaining anecdote, he heard the item on a record one day at the composer's house and, asking for it, received it a week later orchestrated. Last Febr. 23 it was played by the Manhattan Symphony Orchestra with full symphony and again on Aug. 17 at the Stadium concerts as the first part of a suite of three items.

In „The New York Evening Post' lazen we, onder de titel:

Steamship Man's Exotic Piece Makes Hit at Town Hall Concert.

SOME of the tart, exotic navor of citrus Aurantium curassuviensis, the particular orange whose peeling is used in making the delicate fruit liqueur known as Curacao, has gone into the „Scherzo Espagnol", which aroused such enthusiasm last night at the sesecond summer concert by the Barrere Little Symphony in Town Hall.

The composer, who with unaffected pleasure bowed repeatedly from his box, leaning quite over the rail to acknowledge the applause of the audience in the main auditorium below, is Charles Maduro, who came trom what George Barrere calls „the very cordial' island of Curacao". This island lies off the coast of Venezuela and Mr. Maduro's music makes one wish to go there. It is so vivid, fantastic and full of a transplanted Spanish allvre, and makes engaging use ot instrumental effects.

The composer Mr. Barrere remarked, runs the steamship line bearing his name and does not have to compose for a living at all. This piece, which has been played by the Manhattan Symphony Orchestra and also at the Lewisohn Stadium, would fit nicely into the dinner repertory of a ship's orchestra and probably aid do gestion, as the liqueur is said to digestion.

Onze hartelijke gelukwenschen aan den componist die in den vreemde de naam van zijn vaderland eer aandoet.

Overdreven Bureaucratie.

De Fransche bureaucratie, het voorbeeld van alle andere, is nog altijd in het bezit van het record der overdrevenheid.

En alle teekenen wijzen erop, dat het absoluut niet de bedoeling is, om dit prijs te geven, want pas is er nog een nieuwe verordening omtrent de bevoegdheid van het verleenen van reddingsmedailles uitgevaardigd, waaruit duidelijk blijkt hoe bureaucratisch het geweten der Franschen is ontwikkeld.

Iemand ontving van het ministerie van buitenlandsche zaken een reddingsmedaille. Haast tegelijkertijd kreeg hij ook een aanvrage, of hij den drenkeling uit een rivier of uit een kanaal gered had. De redder antwoordde het ministerie van arbeid, dat het water en niets dan water geweest was. In water konden de menschen verdrinken, onverschillig of het een rivier of het een kanaal was. De man geraakte buiten zich zelven, toen ook nog het ministerie van marine wilde weten, of de redding plaats gehad had in den omtrek van een riviermonding.

De gevraagde antwoordde dit departement, dat hij bij een volgende reddingsgelegenheid eerst eraan zou denken, of hij zijn daad in het mondingsgebied van een rivier volbracht, ja of nee!

Nadere onderzoekingen brachten aan het licht, dat in dit geval de redder van den oever van een kanaal een sprong in het water gedaan had, om een drenkeling ter hulp te komen, die reeds in de eigenlijke rivier rondspartelde, terwijl tegelijkertijd de lijn in het verlengde van het kanaal de bevoegdheidsgrens voor het Ministerie van marine afsloot en de gedachte bestond, dat de drenkeling ook binnen het terrein van ministerie van arbeid geraakt was. Daarom voelden drie ministeries zich bevoegd om hier de reddingsmedaile uit te reiken, want enkele dagen geleden werd de strijd over het verleenen van eereteekenen zoo beslist, dat bij een redding in kanalen het ministerie van arbeid, in rivieren het ministerie van binnenlandsche zaken en in riviermondingen het ministerie van marine de medailles zou uitreiken.

Waaruit men ziet, dat regeeren nog niet zoo heel gemakkelijk kan zijn.

Het was wel eens interessant om dit geval nog verder na te pluizen, om te weten te komen of b.v. het Ministerie van oorlog bevoegd is om medailles te verleenen voor redding bij brandgevaar. Heeft de redding gelijkvloers plaats, dan moet het Ministerie van Binnenlandsche Zaken zich niet laten verdringen. Hoe is het echter met de eerste verdieping en dan met de zolderkamertjes. Komt daar het ministerie van Luchtvaart niet bij te pas?

Spanje.

MINISTERIEELE BLUNDERS

Tijdens de ruim vijftig dagen van het bestaan der tweede Spaansche republiek heeft haar voorloopig bewind meer diplomatieke fouten gemaakt dan het Koninkrijk Spanje in vijftig jaar beging. Verwonderlijk is dat niet.

De oneervarenheid der nieuwe ministers, de onmiddellijke vervanging van bijna alle ambassadeurs en gezanten door „homines novi," de omwenteling-op-zich-zelf, die aandreef tot onberaden uitingen, konden bezwaarlijk andere effecten teweeg brengen. In het verkeer met het buitenland is ieder staatsmanswoord van gewicht. En elke onvoorzichtigheid wreekt zich.

De revolutie was nog geen week oud of men was zoowel in Italië als in Portugal reeds gebeten op de republiek. Er was reden voor. Indalecio Prieto, de minister van financiën, had zonder blikken of blozen de enormiteit losgelaten, dat Spanje in geval van een conflict tusschen Italië en Frankrijk, zeer zeker aan de zijde van het laatste land zou staan. Voor den Quay d'Orsay was dat wellicht prettig, zij 't zeer onverwacht nieuws, maar de fascistische pers toonde zich zóó verbolgen, dat een lange reeks gerustellende verklaringen haar nauwelijks kalmeeren kon. Minister Domingo, aan wien het onderwijs is toevertrouwd, blunderde op zijn beurt. Hij liet zich in weinig gematigde termen over de Portugeesche dictatuur uit, op een oogenblik, waarop de republikeinsche pers den Portugeeschen gezant de Mello Bareto aanviel en de Madrileensche studenten tegen het regiem, waaraan de Portugeezen zich onderworpen hebben, manifesteerden.

Lerroux, de minister van buitenlandsche zaken, vroeg zijn collega's daarop met aandrang zich bij de aangelegenheden van hun departement te bepalen en de regeling der internationale betrekkingen aan hem over te laten.

Maar Lerroux zelf bleek niet onfeilbaar. Hij wist niet te voorkomen, dat de linksche pers zich minder vriendelijk ten aanzien van den ambassadeur der V.S., Mac Laughin, uitliet en kondigde daarenboven de benoeming van Salvador Madariaga als ambassadeur te Washington aan, zonder daarover van te voren de meening van het Witte Huis te hebben ingewonnen.

Het antwoord der V.S. was misschien niet heel elegant, maar wel krachtig. Zij herinnerden Spanje beleefd aan een oude schuldrekening die men wel vergeten dacht, ten bedrage van ongeveer 12 millioen dollars en drongen in overigens zeer gematigde termen op betaling aan. Waarschijnlijk zal die betaling nooit plaats hebben, maar even waarschijnlijk zal Lerroux voortaan de Yankee-republiek met al de deferentie behandelen, waarop deze recht heeft en gesteld is.

Geleerde en kunstenaars als diplomaten

Trouwens, niet slechts voor de V. S. heeft de benoeming van een diplomatieken vertegenwoordiger aanleiding tot moeilijkheden gegeven.

Men weet o. a. dat het voor het Vaticaan evenzoo was.

Het nieuwe Spanje wil zich doen vertegenwoordigen door schrijvers, critici, leeraren, kunstenaars. Perez de Ayela, Americo de Castro, Luis de Zulueta, Salvador Madariaga, Ricardo Baeza, Gabriel Alomar — het zijn de leden van het Ateneo en de P. E. N.-club au grand complet. Voor de reserve citeert men: Ortega y Gasset, Prof. de Unamuno, Azorin, Jimenez de Asua, Araquistan en tien anderen, die bij de groep der revolutionnaire intellectueelen moeten worden ingedeeld.

Niemand zal het litteraire talent der nieuwe ambassadeurs, gezanten en zaakgelastigden betwisten. Maar „La Epoca" maakt zich over zooveel geïmproviseerde diplomaten terecht ongerust. Het blad is van oordeel, dat zij politiek te sterk gekleurd zijn en dat zij meer een politieke groep dan wel Spanje -tout-court vertegenwoordigen. En stel u eens voor, dat een schrijver-gezant bij een banket in geestdrift geraakt. Hij is in staat, met de beste bedoelingen, dingen te zeggen, waarop onvermijdelijk een reeks min of meer scherpe nota's volgt.

Daarentegen zijn er ook bladen, die de methoden van Alexandro Lerroux toejuichen. De „Diario de la Marina", die op Cuba verschijnt, applaudisseert luide. „Wat een land in het buitenland moet vertegenwoordigen" — schrijft dit blad — „is zijn cultuur, zijn beschaving, en de groote Spaansche schrijvers kunnen daarvan het allerbest getuigen".

En „El Sol" troost zich met te schrijven: „Het diplomatieke geheim zal niet langer ondoordringbaar zijn. Het „valies" staat half open en het licht dringt overvloedig in de werkkamer der nieuwe ambassadeurs binnen."

Dat beteekent, dat voor ervaren journalisten de nieuwe ambassadeurs heerlijke kluifjes zullen zijn. De glimlach en de handdruk der vroegere koninklijke gezanten zullen vervangen worden door langen reneveeringen vol „openbarengen". Het is te voorzien, dat de periode der blunders eerst in haar beginstadium is.

Cijfers en Filmen.

Drie en veertig duizend dollar inkomen in de week hebben en dan nog steen en been klagen lijkt wel een klein beetje overdreven maar het wordt desniettemin toch gedaan en wel door het Capitol, een van de eerste filmtheaters in New-York. Trouwens de concurent-instelling, Roxy, de reuzenbioscoop met zijn 62.000 zitplaatsen, klaagt ook bij een inkomen van 58.000 dollar in de week. Hierbij moet echter in het oog gehouden worden, dat het Capitol aan wekelijksche inkomsten van 80 tot 100.000 dollar gewend was en Roxy de gewoonte had elke zeven dagen 100 tot 140.000 dollar te encaisseeren.

Uit een en ander kan men opmaken, dat de film in Amerika aan zuigkracht begint in te boeten. Hetzelfde kan van de theaters gezegd worden In deze branche van vermaak staat het zoo mogelijk nog slechter geschapen. In New-York zijn alles bij elkaar genomen 20.000 kuntenaars werkloos. Momenteel wordt er nog in 40 theaters gespeeld, terwijl 1929 59 theaters boekte en bovendien nog 13 in opbouw. Hollywood, het lustige Hollywood begint daardoor in zorgen te raken Inderdaad voelt men daar het mes dan ook van twee kanten snijden.

Eerstens heeft men er te rekenen met de dalende interesse in de film in Amerika zelf, en ten tweede heeft de klankfilm den export van rolprenten, waaraan Amerika zooveel verdiende, uit elkaar gepeuterd. Want zoo het Amerikaansch in zijn natuurlijke wildheid reeds geheel anders is dan een streeling voor de ooren, dan vindt de rest der wereld deze taal ten eenenmale ongenietbaar wanneer er nog eens maak van inmaakbus bijkomt.

Wat Duitschland betreft, zijn de meeste filmfabrikanten erop uit den pas te markeeren, in afwachting van hetgeen de naaste toekomst brengen zal. Het bedrijf staat echter niet geheel stil en voorzichtig wordt er nog een beetje gedraaid, maar men houdt de fut toch voor betere tijden gereserveerd.

Hoezeer het filmwezen zich in Duitschland ontwikkeld heeft, blijkt wel uit het aantal rolprent-producenten, zooals dat door het filmjaarboek 1930 opgegeven wordt. Volgens dit werk telde Duitschland in 1911 elf van zulke producenten. In 1914 was dit getal op 32 gestegen maar einde 1929 bedroeg het niet minder dan 424, waarvan 275 hun zetel in Berlijn hadden.

De meeste van deze ondernemingen zijn maar van bescheiden omvang. In 1918 telde men 78 N. V.'s, die de levering van rolprenten tot taak gekozen hadden en deze maatschappijen hadden tezamen een kapitaal van 73 millioen mark.

In 1930 waren er nog 66 van deze N. V.'s overgebleven, werkend met een kapitaal van 84 millioen. Hiervan heeft de Ufa alléén 45 millioen, zoodat deze Hugenbergsche instelling inderdaad wel de eerste onder haars gelijke is.

Over den handel in films heeft Duitschland geen rede tot beklag. Het importeerde in 1929 kunstschatten ter waard van 1.37 millioen en voerde daartegenover voor 10.34 millioen uit.

Wat de bioscoop betreft, heeft het aantal dezer etablissementen zoowel als hun capaciteit zich sedert 1918 verdubbeld. In 1918 waren er maar 12 zitplaatsen op 1000 inwoners aanwezig en tegenwoordig 30. Hetgeen, zooals ieder erkennen moet, op een geweldigen cultureelen vooruitgang wijst. Het aantal grootere en kleinere bioscoop-theaters bedraagt nu 5078, waarin 1.94 millioen menschen tegelijkertijd plaats kunnen nemen.

Maar evenals in Amerika begint ook in Duitschland de liefhebberij voor de film weg te ebben. In de vier eerste maanden van het jaar 1928 bezochten in de stad Berlijn 23 millioen menschen de cinema. In 1929 was dit getal op 21,5 millioen. gedaald. In 1930 op 20.5 millioen.

Om dezen achteruitgang te stuiten heeft men zich enorme kosten getroost om de theaters op geluidsfilm om te stellen. Ofschoon aan zulke omstelling soms zeer hooge kosten verbonden zijn, gaat het hiermede als van een leien dakje.

Sinds December 1929 hadden nog pas 206 theaters de daartoe noodige operatie ondergaan, Einde Juni 1930 was dat cijfer reeds tot 572 gestegen en per 1 October 1930 stond het op 880 met 600.000 zitplaatsen.

Wat de menschen betreft welke van de filmkunst leven zijn 22.100 in de productie betrokken, 3200 vinden hun broodje in den handel en uitleening en 22.300 in het theaterbedrijf. Dagelijks vraagt de branche ongeveer 30 menschen aan, maar voor deze 30 vacante plaatsen melden zich bij de arbeidsbeurzen tusschen de 3 en 400 gegadigden.

(*Maasb.*)

Bekendmaking.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend dat er gedurende de eerste helft van de maand Juli elken Dinsdag en Donderdag tusschen 9 u. en 10 u. v.m. gelegenheid bestaat tot kostelooze inenting op het Laboratorium van den Openbaren Gezondheidsdienst.

De Directeur van den Openbare Gezondheidsdienst,
P. I. HENRIQUEZ.

1--2